

ദാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജ്ഞാനവും സാംസ്കാരികപൈതൃകവും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അവയുടെ മൂല്യവും വ്യക്തതയും ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെതന്നെ, നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് പരിരക്ഷിക്കുകയും ജിജ്ഞാസുകൾക്ക് സൗജന്യമായി പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ലക്ഷ്യ സാക്ഷാത്കാരമാണ് ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറി.

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സഹകരണത്തോടെ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ഓൺലൈൻ ലൈബ്രറിയിൽ അപൂർവ്വങ്ങളായ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്കാൻ ചെയ്ത് മികവാർന്ന ചെറിയ പി ഡി എഫ് ഫയലുകളായി ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ കമ്പ്യൂട്ടറിലോ പ്രിന്റ് ചെയ്തോ എളുപ്പത്തിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയിൽ ലഭ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൗജന്യമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വാണിജ്യപരവും മറ്റുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഇവ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തീർച്ചയായും അനുവദനീയമല്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടായ ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവിനും പ്രകാശകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയെക്കുറിച്ചും ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷനെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാനും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകാനും ശ്രേയസ് വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കുക.

<http://sreyas.in>

നിത്യകർമ്മചന്ദ്രിക

ബ്രഹ്മശ്രീ:
സ്വാമി ആത്മാനന്ദഭാരതി

വില— 10 രൂപ

നിത്യകർമ്മചന്ദ്രിക

രചയിതാ:—

ശ്രീമത് മഹാപ്രസാദ്
സ്വാമി ആത്മാനന്ദഭാരതി

പ്രകാശകർ:—

സഭാനന്ദ പ്രസ്സ് (Regd)

സഭാനന്ദപുരം പി. ഒ.

കൊട്ടാരക്കര.

പകർപ്പവകാശം സ്വായത്തം

6-ാം പതിപ്പ്

1996

വില— 10 രൂപ

ഉപോദ്ഘാതം

ഭുവഭൂയിഷ്ഠമായ സംസാരസാഗരത്തിൽ, മറുകര കാണാതെ കിടന്നുഴലുന്ന മർത്ത്യജീവികളുടെ സർവ്വഭുവനിവൃത്തിക്കും സർവ്വാന്തപ്രാപ്തിക്കുംവേണ്ടി വിധിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മനായരഹസ്യങ്ങളാകുന്നു ഈശ്വരാജ്ഞകളാകുന്ന മതതത്ത്വങ്ങൾ. ഈ തത്ത്വങ്ങളെ ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ അറിഞ്ഞനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായും, ദേവനായും, ഈശ്വരനായും, പരമാത്മാവായും തീരാൻ കഴിയുമോ അങ്ങനെയുള്ള അനുഷ്ഠാനപദ്ധതികളെ വേദത്തിൽ കർമ്മകാണ്ഡം, ഉപാസനാകാണ്ഡം, ജ്ഞാനകാണ്ഡം, എന്ന മൂന്നു മഹാവിഭാഗങ്ങളായി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതി ഗഹനവും അത്യന്ത വിസ്മൃതവുമായ ഇവയെ എല്ലാം അഭ്യസിച്ച് അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നത് ജീവനോപായാത്മം നാനാവിധ ലൗകികവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഏപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞുപോരുന്ന സകല മനുഷ്യർക്കും ഒന്നുപോലെ സാധ്യമല്ലെന്നു കരുതി, ദീർഘായുഷ്ഠമാന്മാരും മേധാവികളും ബ്രഹ്മനിഷ്ഠന്മാരും ആയ പുരാതന മഹഷിപ്രവരന്മാർ തങ്ങളുടെ അനന്തകാലത്തെ ചിന്താപരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദിവ്യതത്ത്വങ്ങളെ, അൽപ്പായുസ്സുകളും മന്ദബുദ്ധികളും അൽപജ്ഞന്മാരായ നമുക്ക് പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെ ക്ലേശമെന്നിയെ പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം കരുണാപുരസ്സരം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പദ്ധതികളിൽകൂടി നാം നിസ്തർക്കബുദ്ധ്യ സഞ്ചരിച്ച് വിശ്വാസപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായാൽ; അവർ നമുക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അത്യുൽകൃഷ്ടവും കൈവല്യസ്വരൂപവുമായ ആ പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെ നമുക്കും അനായാസേന പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

സനാതനധർമ്മമാകുന്ന ഹിന്ദുമതം ഇതരമതങ്ങളെ പോലെ കേവലം ഗ്രന്ഥമതമല്ല. അനാദികാലംതൊട്ട് ഇന്നുവരെയും അനുഷ്ഠാനരൂപമായിട്ടാകുന്നു അതിന്റെ വളർച്ചയും പ്രചാരവും. സംസ്കാരയുക്തരായ സർവ്വമനുഷ്യർക്കും ഒന്നുപോലെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു അത് അധികാരവും അവകാശവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, കേരളീയരുടെ ദർഭാഗ്യം നിമിത്തം ഈ രീതി ഏവർക്കുമൊരുപോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനോ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനോ ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ?

ഉത്തരഭാരതത്തിലെ സംസ്കാരയുക്തരായ ആചാര്യ പ്രമുഖന്മാരുമായി, കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തെ സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും, അനുഷ്ഠാനപൂർവ്വം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ആയ വൈദികതത്വരഹസ്യങ്ങൾ കേരളീയരായ പുണ്യാത്മാക്കൾക്കുകൂടി പ്രയോജനകരമാകട്ടെ എന്നു കരുതിയാകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിന് ഒരുവെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഋഷിപ്രോക്തവും, കേരളീയ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ആയ ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള അനുഷ്ഠാനപദ്ധതികളെ ദിനചര്യാക്രമത്തിൽ അനുഷ്ഠിച്ചു ചതുർവിധപുരുഷാർത്ഥങ്ങളേയും സാധിച്ചു കൃതാർത്ഥരായിത്തീരുന്നതിന് സർവ്വാന്തർയ്യാമി അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

അവധൂതാശ്രമം,

സദാനന്ദപുരം,

രചയിതാ.

1-8-1101.

നാലാം പതിപ്പിന്റെ പ്രസ്താവന.

ഈ ഗ്രന്ഥം 1101-ാമാണ്ടു് ആണ് ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. 1103-ാമാണ്ടു് മൂന്നാം പതിപ്പു് അച്ചടിച്ചു. അതിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതു വർഷമായി ഈ പുസ്തകം ആവശ്യപ്പെട്ടവനവരെ ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടുത്തിവന്നിരുന്ന ന്യൂനത പരിഹരിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്.

യഃ ശാസ്ത്രവിധിമുതസ്തജ്യ-വർത്തതേ-

കാമകാരതഃ

ന സ സിദ്ധിമവാപ്പോതി ന സുഖം-

ന പരാം ഗതിഃ

തസ്താച്ഛാസ്ത്രം പ്രമാണം തേ-

കായ്യാകായ്വ്യവസ്ഥിതൗ

ജ്ഞാതാ ശാസ്ത്രവിധാനോക്തം-

കർമ്മ കർത്തുമിഹാർഹസി.

—എന്ന ഭഗവദ്വാക്യങ്ങൾ, ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു വിധേയരായിക്കഴിയുന്നവർക്കു് സർവ്വ ശ്രേയസ്സുകളും, വിപരീതികൾക്കു് അധോഗതിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിത്യകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രവിധി എന്താണ് എന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു എല്ലാ സന്നാതനധർമ്മാനുയായികളുടേയും ആവശ്യമാണ്. ഈ വിഷയം ലഘുവായും സരളമായുമുള്ള രീതിയിൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

‘ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ നിത്യകർമ്മങ്ങൾ- വിശേഷിച്ചു പ്രാതഃകൃത്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട്, വയറുപിഴുപ്പിനു വേലചെയ്യാൻ സമയമെവിടെ?’ എന്നൊരു ചോദ്യം ചിലരിൽനിന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകം നോക്കുമ്പോൾ വലുതായി തോന്നുമെങ്കിലും അനുഷ്ഠിച്ചു പരിചയം സിദ്ധിച്ചാൽ പ്രാതഃകൃത്യങ്ങൾക്കു് അരമണിക്കൂർ മതിയാകും. പ്രാരംഭത്തിൽ ഇരട്ടിസമയം എടുത്തെന്നുവരാം. ദിവസം ചെല്ലുന്തോറും സമയം കുറഞ്ഞുവരുന്നതായിരിക്കും.

ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു് ഉചിതമായ പ്രചാരം യഥാപൂർവ്വം സിദ്ധിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതിനെ ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സദാനന്ദപുരം,
1-1-1133.

സദാനന്ദ പ്രസിദ്ധീകരണസംഘം

നിത്യകർമ്മചന്ദ്രിക

(പാതഃ കൃത്യം)

പുരുഷാത്മങ്ങൾ, വിശേഷിച്ചു മോക്ഷം ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരും പരിപാവനമായ ബ്രാഹ്മ മുഹൂർത്തത്തിൽ പതിവായി ഉണരേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. പ്രകൃതിതന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ നിഷ്കർഷയായി നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് പ്രകൃതിയുടെ സുകുമാര സൃഷ്ടികളായ പക്ഷിജാലങ്ങളും, പുഷ്പ ലതാദികളും ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ ഉണരുന്ന വർ അരോഗദുഃഖഗാത്രന്മാരായി, പ്രസന്നചിത്തന്മാരായി, ദീർഘായുഷ്‌മാന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ചു് അപ്പോൾ ആലസ്യവശഗരായി കിടന്നുറങ്ങുന്നവരാകട്ടെ, രോഗികളും ദുഃഖിതന്മാരും ക്രമേണ പുണ്യം ക്ഷയിച്ചവരും ആയിത്തീരുന്നു. പ്രാതഃകാലമാണു് ഉറക്കത്തിനു പററിയ സമയമെന്നു് പറയുന്ന ഒരുവക അഭിനവ സിദ്ധാന്തങ്ങളോടു് ആത്മതം അശേഷം അനുകൂലിക്കുകയോ, അവയെ അൽപ്പംപോലും ആദരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തം ദേവന്മാരുടേയും പിതൃക്കളുടേയും സമാഗമസമയമാകയാൽ ശ്രേയസ്സിനെ-ആത്മശ്രേയസ്സിനെ കാംക്ഷിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ആ അവസരത്തിൽ ഉണർന്നി

രിക്കണമെന്നാണ് സനാതനധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

സൂര്യോദയത്തിനു മുന്നേമുക്കാൽ നാഴികയ്ക്കു മുമ്പ് തുടങ്ങി സൂര്യോദയംവരെ (വെളിപ്പിന് 4½ മുതൽ 6 മണി വരെ) ഉള്ള സമയം ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തമാകുന്നു. *ഇതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിയമമായി ഉണർന്ന് വടക്കോ കിഴക്കോ മുഖമായി ശയ്യയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് താഴെപ്പറയുന്ന സ്തോത്രങ്ങളെ സാവധാനത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുകയും, അവയുടെ അർത്ഥത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

*പ്രാതഃസ്മരാമി ഭവഭീതിമഹാർത്തിശാന്തൈ
നാരായണം ഗരുഡവാഹനമബ്ജനാഭം

ഗ്രാഹാഭിഭൂത വരവാരണമുക്തിഹേതും

ചക്രായുധം തരുണവാരിജപത്രനേത്രം

1

* ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തേപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ മതമാണ് ഭൂരിപക്ഷത്താൽ അംഗീകൃതവും യുക്തിയുക്തവും.

* ഭവഭയരൂപമാകുന്ന മഹാഭൂവത്തിന്റെ ശാന്തിക്കായി, ഗരുഡവാഹനം കമലനാഭം ആയ നാരായണനെ പ്രാതഃകാലത്തിൽ ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നു. കാമക്രോധാദിരൂപ ഭൂഷ്ഠജലജന്തു (മുതല) വിൽനിന്ന് ഗജേന്ദ്രരൂപനായ ജീവന്റെ മുക്തിക്ക് ഹേതുഭൂതനും, വികസിതപത്മനേത്രനും ആയ ഭഗവാനെ ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നു. 1.

*പ്രാതഃസ്തരാമി ഗണനാഥമനാഥബന്ധം
സിന്ധൂരപൂർണ്ണപരിശോഭിതഗണ്ഡയുഗം
ഉദൃഗ്ദ്ധവിഘ്നപരിവണ്ഡന ചക്രദണ്ഡ
മാവണ്ഡലാഭി സുരനായകവൃന്ദവന്ദ്യം 2

പ്രാതഃസ്തരാമി ഖലു തൽസവിതൂർവരേണ്യം
രൂപം ഹി മണ്ഡലമുച്ഛോഽഥ തന്യുജുംഷി
സാമാനി യസ്യ കിരണാഃ പ്രവോദിഹേതും
ബ്രഹ്മാഹരാത്മക മലക്ഷ്യ മചിന്ത്യരൂപം. 8

* അനാഥബന്ധവും, സിന്ധൂരത്താൽ ശോഭിതമായ ഗണ്ഡ സ്ഥലങ്ങളോടും, പ്രചണ്ഡവിഘ്നങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്നതിനു സമർത്ഥമായ ചക്രദണ്ഡങ്ങളോടും കൂടിയവനും, ഇന്ദ്രാദി ദേവഗണങ്ങളാൽ വന്ദിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയ ഗണേശനെ ഞാൻ പ്രാതഃകാലത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു. 2

ഋഗ്വേദമാകുന്ന മണ്ഡലത്തോടും, യജുർവേദമാകുന്ന ശരീരത്തോടും, സാമവേദമാകുന്ന കിരണങ്ങളോടുംകൂടി ജഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾക്കു കാരണ ഭൂതനായി, ബ്രഹ്മാവിന്റേയും വിഷ്ണുവിന്റേയും ശിവന്റേയും രൂപത്തിൽ, അചിന്ത്യനും ലക്ഷ്യഹീനനുമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന ആ സൂര്യദേവന്റെ തേജസ്സിനെ ഞാൻ പ്രാതഃകാലത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു.

(ബ്രഹ്മാ ച അശ്വ ഹരശ്വ ബ്രഹ്മാഹരാഃ) 3

പ്രാതഃ സ്തമരാമി ശരദിന്ദുകരോജ്ജ്വലാഭാം
 സഭ്രതവൻമകരകണ്ഡലഹാരഭൂഷാം,
 ദിവ്യായുധോജ്ജിതസുനീലസഹസ്രാഹസ്താം
 രക്തോത്പലാഭപരണാം ഭവതീം പരേശാം. 4

പ്രാതഃ സ്തമരാമി ഭവതീതിഹരം സുരേശം
 ഗങ്ഗാധരം വൃഷഭവാഹനമംബികേശം
 ഖട്വാങ്ഗ ശുഭ വരദായേഹസ്തമീശം
 സംസാരരോഗഹര മൗഷധമദ്വിതീയം. 5

ബ്രഹ്മാ മുരാരീ സ്ത്രീപുരാതനകാരി
 ഭാനുശ്ശരീ ഭൂമിസുതോ ബുധശ്ച
 ഗുരുശ്ച ശുക്രശ്ശനി രാഹുകേതവഃ
 കർവ്വന്തു സർവ്വേ മമ സുപ്രഭാതം. 6

ശരൽകാലചന്ദ്രികയ്ക്കാത്ത ഉജ്ജ്വലതേജസ്സോടും,
 ഉത്തമരത്നയുക്ത മകരകണ്ഡല ഹാരങ്ങളാകുന്ന ഭൂഷണങ്ങ-
 ലോടും, ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളാൽ ശോഭിതങ്ങളായ സഹസ്രം
 കൈകളോടും, ചെന്താമരയ്ക്കു തുല്യമായ പാദങ്ങളോടും
 കൂടിയ ജഗദീശ്വരിയെ ഞാൻ പ്രാതഃകാലത്തിൽ സ്തമരിക്കുന്നു. 4

ഭവയേ നാശകനും, സുരേശനും, ഗങ്ഗാധരനും, വൃഷഭ-
 വാഹനനും, ഉമാകാന്തനും; കടുത്തുടി, ശുഭം, വരദാനമുദ്ര,
 അഭയമുദ്ര, എന്നിവയുള്ള നാലു തൃക്കൈകളോടുകൂടിയവ-
 നും, സംസാരരോഗത്തിന് മൗഷധസ്വരൂപനും ആയ
 മഹേശ്വരനെ ഞാൻ പ്രാതഃകാലത്തിൽ സ്തമരിക്കുന്നു. 5

ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണു, ശിവൻ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ,
 ചൊവ്വ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ, ശനി, രാഹു, കേതു എന്നീ
 നവഗ്രഹങ്ങളുടെ അധിഷ്ഠാതൃദേവതാഗണങ്ങൾ ഇവരെ
 പ്രാർത്ഥന ചെയ്ത് പ്രഭാതത്തെ മംഗളമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. 6

ഭൃഗുർവൃസിഷഃ കൃതരങ്ഗിരാശ്വ
 മനഃ പുലസ്ത്യഃ പുലഹശ്വ ഗൗതമഃ
 ദാലംഭ്യോ മരീചിശ്ചുവനോഫഥ ദക്ഷഃ
 കർവ്വന്തു സർവ്വേ മമ സുപ്രഭാതം.

7

സനൽകമാരശ്വ സനന്ദനശ്വ
 സനാതനോഽപ്യാസുരി സിംഹളൗ ച,
 സപ്തസ്വരസ്സപ്ത രസാതലാനി
 കർവ്വന്തു സർവ്വേ മമ സുപ്രഭാതം.

8

അശ്വത്ഥാമാ ബലിർ വ്യാസോ
 ഹനുമാംശ്വ വിഭീഷണം.

ഭൃഗു, വസിഷ്ഠൻ, കൃതു, അംഗിരസ്സ്, മന, പുലസ്ത്യൻ, പുലഹൻ, ഗൗതമൻ, ദാലംഭ്യൻ, മരീചി, ച്യവനൻ, ദക്ഷൻ എന്നീ മഹർഷിവൃന്ദങ്ങൾ എന്നിങ്ങ സുപ്രഭാതത്തെ നൽകട്ടെ.

സനൽകമാരൻ, സനന്ദനൻ, സനാതനൻ, ആസുരി, സിംഹളൻ എന്നീ ബ്രഹ്മർഷിമാരും പതിന്നാലുലോകങ്ങളുടെ അധിപ്താഭാവത്താലുള്ള എനിക്കു സുപ്രഭാതത്തെ നൽകട്ടെ. (സ്വരഃ — സ്വഃ 'അവ്യയാദാപ്സുപഃ' എന്നതു ആർഷമാകയാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല ബഹുവചനം ആർഷം)

8

അശ്വത്ഥാമാ, ബലി, വ്യാസൻ, ഹനുമാൻ, വിഭീഷണൻ, കൃപാചാര്യൻ, പരശുരാമൻ ഇവർ ചിരഞ്ജീവിക

കൃപഃ പരശുരാമശ്ച

സപ്തൈതേ ചിരജീവനഃ

9

സപ്തൈതാൻ സംസ്കരേന്നിത്യം

മാർക്കണ്ഡേയ മഥാഷ്ടമം.

ജീവേദപർഷഗതം സോഽപി

സർവ്വവ്യാധിവിവർജിതഃ

10

അനന്തരം ഇപ്രകാരം ആത്മധ്യാനം ചെയ്യണം:—

അഹം ദേവോ ന ചാനേന്യാസ്തി

ബ്രഹ്മ്മൈവാഹം ന ശോകഭാക്.

സച്ചിദാനന്ദരൂപോഽഹം

നിത്യമുക്തസ്വഭാവവാൻ.

11

ഇതു് അല്പജ്ഞന്മാരായ അനധികാരികൾക്കു് ഗർവ്വ ഹേതുക്തമായേക്കാമെന്നുള്ളതിനാൽ, ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ അശക്തതയേയും താഴ്മയേയും ചുവടെ പറയുന്ന വാക്യങ്ങളാൽ പ്രസ്താവിക്കണം:—

ളാകുന്നു. ഇവരേയും മാർക്കണ്ഡേയമുനിയേയും സ്മരിക്കുന്നതിനാൽ നൂറു വർഷപയുത്തം സർവ്വവ്യാധികളും നശിച്ചവനായി ജീവിക്കുന്നു. 9, 10.

ഞാൻ ദേവനല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ല. ഞാൻ നിശ്ചയമായും ബ്രഹ്മ്മത്തന്നെ. ദുഃഖിയല്ല. എന്റെ രൂപം സത്തും ചിത്തും ആനന്ദവുമാകുന്നു. ഞാൻ സർവ്വദാ മോചിച്ച സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവൻ (സ്വതന്ത്രൻ, ബദ്ധനല്ലാത്തവൻ) ആകുന്നു. 11

ലോകേശ ചൈതന്യമയാഭിദേവ
 ശ്രീകാന്ത വിഷ്ണോ ഭവദാജ്ഞയൈവ.
 പ്രാതഃ സമൃദ്ധായ തവ പ്രിയത്വം.
 സംസാരയാത്രാമനുവർത്തിഷ്യേ 12

ജാനാമി ധർമ്മം. ന ച മേ പ്രവൃത്തിർ-
 ജ്ജാനാമധർമ്മം ന ച മേ നിവൃത്തിഃ.
 തപയാ ഹൃഷീകേശ ഹൃദിസ്ഥിതേന
 യഥാ നിയുക്തോഽസ്മി തഥാ കരോമി 13

ഇത്രയും ഉച്ചരിച്ചശേഷം ശ്രീഗുരുദേവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു:—

സർവ്വലോകത്തിനും ഈശ്വരനായുള്ളോവേ, സർവ്വസാക്ഷിൻ, ആദിദേവ, ലക്ഷ്മീവല്ലഭാ, മഹാവിഷ്ണോ ഭവാന്റെ ആജ്ഞാനുസരിച്ച് അങ്ങയുടെ പ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ടുമാത്രം, ഞാൻ രാവിലെ ഉണർന്നപ്പോൾ എന്റെ സാംസാരികകർമ്മങ്ങളെ നടത്തുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. 12

ധർമ്മം എന്താണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ അതിൽ എനിക്ക് പ്രവൃത്തിയില്ല. അധർമ്മം എന്താണെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്നാൽ അതിൽ എനിക്ക് നിവൃത്തിയും ഇല്ല. ഹേ, ഹൃഷീകേശാ! അങ്ങ് ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിട്ട് എങ്ങനെ നിയോഗിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു.

* ഗുരുബ്രഹ്മാ ഗുരുർവിഷ്ണുർ-

ഗുരുർ ദേവോ മഹേശ്വരഃ.

ഗുരുസ്സാക്ഷാത് പരം ബ്രഹ്മ

തസ്മൈ ശ്രീ ഗുരവേ നമഃ

1

അഖണ്ഡമണ്ഡലാകാരം.

വ്യാപ്തം യേന ചരാചരം.

തത്പദം ദർശിതം യേന

തസ്മൈ ശ്രീ ഗുരവേ നമഃ

2

അജ്ഞാനതിമിരാന്ധസ്യ

ജ്ഞാനാഞ്ജനശലാകയാ

ചക്ഷുരന്വീലിതം യേന

തസ്മൈ ശ്രീ ഗുരവേ നമഃ.

3

* ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ ഇവർ ഗുരുതന്നെയാകുന്നു. ഗുരു, സാക്ഷാൽ പരമാത്മാവാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഗുരുവിന്നു നമസ്കാരം.

1

അഖണ്ഡമണ്ഡലത്തിന്നു സമ്യഗ്ഗമായി യാതൊരു ദേവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, ആ തത്പദലക്ഷ്യമായ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ തത്ത്വത്തെ യാതൊരു മഹാൻ എന്നിരിക്കു പദേശിച്ചുവോ, അങ്ങനെയുള്ള ഗുരുദേവനെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

2

അജ്ഞാനമാകുന്ന തിമിരരോഗത്താൽ അന്ധനായ എന്റെ നേത്രങ്ങൾ ജ്ഞാനരൂപമായ അഞ്ജനശലാകകൊണ്ടു യാതൊരു മഹാത്മാവിനാൽ തുറക്കപ്പെട്ടുവോ ആ പരമഗുരുവിനെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

3

നമോഽസതു ഗുരവേ തസ്മൈ
 ഇഷ്ടദേവസ്വരൂപിണേ
 യസ്യ വാക്യാമൃതം ഹന്തി
 വിഷം സംസാരസംജ്ഞകം.

4

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ സ്തോത്രങ്ങളും ഉച്ചരിച്ചശേഷം അന്നേദിവസം ചെയ്യേണ്ട കർമ്മങ്ങളുടെ ശരിയായ ഒരു ക്രമം മനസ്സിൽ സങ്കൽപ്പിച്ചിട്ട് താഴെ പറയുന്ന പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ച് വലതുകൈകൊണ്ട് ഭൂമി തൊട്ട് അഭിവാദനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. യഥാ:—

* സമുദ്രവസനേ ദേവീ
 പർവ്വതസ്തനമണ്ഡിതേ,
 വിഷ്ണുപത്നി നമസ്തുഭ്യം
 പാദസ്പർശം ക്ഷമസ്വ മേ!

യാതൊരു പുണ്യാത്മാവിന്റെ വചനാമൃതം സംസാരമാകുന്ന വിഷത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ, ഇഷ്ടദേവസ്വരൂപനായ ആ സദ്ഗുരുവിന്ന് നമസ്കാരം ഭവിക്കട്ടെ. 4

* സമുദ്രങ്ങളാകുന്ന വസ്തുത്തോടുകൂടിയവളായി, പർവ്വതങ്ങളാകുന്ന കുചങ്ങളെക്കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവളായി, മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുന്ന ഹേദേവീ, ഭവതിക്കു നമസ്കാരം! ഞാൻ കാലുകൊണ്ടു തൊടുന്നതു ദോഷമാകുന്നു. ആ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കേണമേ.

* 2 *

അനന്തരം 'ഓം പ്രിയദത്തായൈ ഭൂവേ നമഃ' എന്ന മന്ത്രത്താൽ ഭൂമിയെ തൊട്ടു നമിച്ചശേഷം പുരുഷൻ തന്റെ വലതുകാലും സ്ത്രീ ഇടതുകാലും ആദ്യമായി ഭൂമിയിൽ വച്ച് ശയ്യയിൽനിന്നും എഴുന്നേൽക്കണം.

മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം.

മുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തി യശേഷം വേണ്ടത് മലമൂത്ര വിസർജ്ജനമാകുന്നു. മനുഷ്യർ കേവലം മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവിധത്തിൽ മലമൂത്രങ്ങളെ ത്യജിക്കാൻ പാടില്ല. മനുഷ്യരുടെ മലമൂത്രങ്ങൾ അത്യന്തം ദുഷിച്ചതും, ദുഗ്ന്ധയുക്തവും ആകയാൽ വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കു സമീപമായി ത്യജിക്കുന്നപക്ഷം ജല വായുക്കൾ ദുഷിച്ചു നാനാവിധ രോഗങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു കാരണമായിത്തീരുന്നു. ആകയാൽ ഗ്രാമത്തിന്റേയും നഗരത്തിന്റേയും കുറഞ്ഞത് 100 ദണ്ഡു ദൂരത്തിൽ പോയി വിസർജ്ജനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ജീവിതോദ്ദേശമായ ആത്മജ്ഞാനത്തിനു മുഖ്യസാധനങ്ങളായ വൈദികസംസ്കാരങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ദ്വിജന്മാർ മലമൂത്രങ്ങളെ ത്യജിക്കുമ്പോൾ പൂണന്തലിനെ വലതു ചെവിയിൽ എടുത്തു ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. അല്പാത്തപക്ഷം അത് അശുഭമായിത്തീരുന്നതാണെന്ന് സൂതികന്താക്കന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു.

വിസർജ്ജന നിയമങ്ങൾ.

1. പകലും സന്ധ്യകളിലും വടക്കു മുഖമായും, രാത്രി തെക്കു മുഖമായും ഇരുന്ന് മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

2. പെരുവഴിയിലോ, ജന്തുക്കൾ അധിവസിക്കുന്ന മാളങ്ങളിലോ, നദിക്കരയിലോ, പദ്മതാഗ്രത്തിലോ, കാറു്, അഗ്നി, സൂര്യൻ, ഗോക്കൾ ഇവയ്ക്കും പുരോഹിതനും എതിരായോ, നില്ക്കുകയോ നടക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടോ മലമുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുകടാ.

3. വിസർജ്ജനസമയത്തു് കാറിത്തൂപ്പുകയോ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്.

4. മലവിസർജ്ജനത്തിന്നു മുമ്പു് തലയും, ചെവിയും സാധിക്കുമെങ്കിൽ മൂക്കു്, വായു് ഇവയും വസ്ത്രത്താൽ മറച്ചുകൊള്ളണം.

5. മലമുത്ര വിസർജ്ജനങ്ങൾക്കായി പോകുമ്പോൾ ശുചത്തിനാവശ്യമുള്ള ജലംകൂടി ഒരു പാത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അല്പം അകലെ വച്ചിരിക്കുകയും വിസർജ്ജനാനന്തരം ശുചം കഴിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ബഹുജനങ്ങൾ സ്നാനപാനങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന നദി, കളം മുതലായവയിൽ ശുചം കഴിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ധർമ്മവിരുദ്ധമാകുന്നു എന്നറിയണം.

ശുചശേഷം ചെയ്യേണ്ടതു ശരീരശുദ്ധിയാണു്. മേദസ്സു്, രക്തം, ശുക്ലം, മജ്ജ, മൂത്രം, മലം ചെവിക്കായം, നഖത്തിലെ അഴുക്കു്, മൂക്കിലെ കഫം, കണ്ണന്നീർ, കൺപീള, വിയപ്പു് ഇങ്ങനെ 12 വിധം അശുദ്ധികൾ മനുഷ്യശരീരത്തിലുണ്ടു്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ ആറും മണ്ണു്, ജലം ഇവകളെക്കൊണ്ടും, ശേഷമുള്ളവ ജലത്താൽ മാത്രവും ശുദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

ശരീരശുദ്ധിക്രമം.

മൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്താൽ കറേ മണ്ണും ജലവുംകൊണ്ടു് ഗൃഹ്യവും കൈകാലുകളും കഴുകി ശുദ്ധമാക്കുകയും

മൂന്നു പ്രാവശ്യം വെള്ളം കവിൾക്കൊണ്ട് തുപ്പുകയും വേണം. മലവിസർജ്ജനമാണെങ്കിൽ, നെല്ലിക്കാപ്രമാണം മണ്ണുകൂട്ടി ജലത്താൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യത്തിൽ കുറയാതെ ഗുദ ശുചം കഴിക്കുകയും, അപ്രകാരംതന്നെ കൈകാലുകൾ രണ്ടുപ്രാവശ്യംവീതം കഴുകുകയും ചെയ്യണം. പിന്നീട്, ശുചത്തിനുപയോഗിച്ച പാത്രത്തിന്റെ അകവും പുറവും മണ്ണുകൊണ്ട് വൃത്തിയായി തേച്ചുകഴുകി അതു നിറയെ വെള്ളമെടുത്തു ചുരുങ്ങിയത് പത്തുതവണയെങ്കിലും കവിൾക്കൊണ്ട് തുപ്പേണ്ടതാകുന്നു. തുപ്പുന്നത് എപ്പോഴും ഇടതുവശത്തേക്കായിരിക്കണം. ശുചത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന മണ്ണ് നല്ലതും ശുദ്ധിയുള്ളതും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചിതൽപ്പുറം, കരിമ്പാമ്പ് എന്നിവയുടെ മാളം, ഇതുകളിലെ മണ്ണ് വർജ്ജ്യമാകുന്നു. ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിച്ചശേഷമുള്ള മണ്ണം, ജലവും പിന്നീട് സ്വയം ഉപയോഗിക്കുന്നതും മറ്റൊളകളുപയോഗിക്കുന്നതും അത്യന്തം നിഷിദ്ധമാണെന്നറിയേണ്ടതാണ്.

ദന്തധാവനം.

പല്ലുകളിലും ഊനുകളിലും പറ്റിയിരിക്കുന്ന മലം രോഗജനകമാകയാൽ ശരീരാാരോഗ്യത്തിന് ദന്തധാവനം ഒഴിച്ചുകൂടാൻപാടില്ലാത്ത ഒരു കർമ്മമാകുന്നു. കാലത്തും വൈകുന്നേരവും, പല്ലു തേയ്ക്കേണ്ടതാണെന്ന് വൈദ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. എങ്കിലും കാലത്തെ പല്ലുതേപ്പ് കറേക്കൂടി പ്രധാനമായി കരുതേണ്ടതാണ്. എരുക്ക്, പേരാൽ, കരിങ്ങാലി, വേപ്പ്, ഉങ്ങ്, നീർമരുത് എന്നിവയുടെ വേരോ, കമ്പോ മുറിച്ചെടുത്ത് അതിന്റെ ഒരറ്റം ചതച്ച് കിഴക്കോ വടക്കോ മുഖമായിരുന്ന് മൗനമായും സാവധാനമായും ഊനകൾക്ക് കേടുതട്ടാത്ത

വിധം പല്ലതേയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ നാടിന്റെ സ്ഥിതിക്ക് മാവില ഏറ്റവും ഉത്തമമാണ്. നല്ലതുപോലെ പൊടിച്ച ഉമിക്കരിയും മദ്ധ്യമപക്ഷത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാം. പല്ലതേച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഈർക്കിൽകൊണ്ടു നാക്ക് സാവധാനത്തിൽ വടിക്കണം. ഇതുനിമിത്തം വായിലെ അഴുക്ക്, ദുർഗന്ധം, അരുചി ഇവ നശിച്ചുപോകുന്നു. അനന്തരം നിർമ്മലവും ശീതളവുമായ ജലത്താൽ കവിൾക്കൊണ്ടു തുപ്പണം, തന്മൂലം കഫം, ദാഹം, അഴുക്ക് ഇവ ഇല്ലാതാകുന്നു. അതിനുശേഷം വായിൽ വെള്ളം നിറച്ചുകൊണ്ടു പ്രദക്ഷിണാകാരമായി മുഖം കഴുകുകയും, നാസാദാരങ്ങളെ ശുചിയാക്കുകയും ചെയ്യണം. പല്ലതേക്കുന്നതിനായി മരങ്ങളുടെ കൊമ്പോ വേരോ ഇലയോ എന്തെങ്കിലും എടുക്കുമ്പോഴും അതിനെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും താഴെപ്പറയുന്ന മന്ത്രം ഉച്ചരിക്കേണ്ടതാണ്.

* ആയുർബലം യശോ വർച്ചഃ

പ്രജാഃ പശു വസുനി ച.

ബ്രഹ്മപ്രജ്ഞാഞ്ച മേധാഞ്ച

തപം നോ ദേഹി വനസ്സതേ.

(പ്രാതഃസ്മാനം.

സൂര്യോദയത്തിനുമുമ്പ് നാലു നാഴികയും ഉദയത്തിനു ശേഷം ഒന്നര നാഴികയും പ്രാതഃസ്നാനത്തിനുള്ള ഉത്തമ കാലമാണ്.

* ഹേ വനസ്സതേ, ഞങ്ങൾക്ക് ദീർഘായുസ്സ് ബലം, യശസ്സ്, ബ്രഹ്മവർച്ചസ്, ജ്ഞാനം, ഗ്രഹണധാരണാശക്തി എന്നിവകളെ നൽകുന്നതോടുകൂടി പ്രജകളേയും പശുക്കളേയും ധനത്തേയും നൽകണമേ.

പ്രാതഃസ്നാനത്തിൽ എണ്ണ തേയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. നദി, കുളം ഇവകളിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്നത് ആരോഗ്യപ്രദമാകുന്നു. ഇവയുടെ അഭാവത്തിൽ കോരി കുളിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. നദിയിലാണ് കുളിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഒഴുകി നെതിരായും കുളം, കിണറ്റ് ഇവകളിലാണെങ്കിൽ സൂര്യനഭിമുഖമായും നിന്ന് കുളിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്നാനംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ജലത്തിൽ മോതിരവിരൽകൊണ്ട് ഒരു ചതുരശ്രവണ്ഡം വരച്ച് അതിൽ 'വം' എന്ന വരണബീജത്തെ എഴുതിയശേഷം സൂര്യമണ്ഡലത്തിലുള്ള ഗംഗാനദി സപ്തതീർത്ഥങ്ങളെ—

“ഗംഗേ ച യമുനേ ചൈവ
ഗോദാവരി സരസ്വതി
നർമ്മദേ സിന്ധു കാവേരി
ജലേഽസ്മിൻ സന്നിധിം കരു.”

എന്ന മന്ത്രത്താൽ ആവാഹിച്ചു് ഓം നമോ നാരായണായ എന്നു ജപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ മുങ്ങണം. കോരി കുളിക്കുന്നവർ ചെറിയ പാത്രത്തിൽ കോരിയെടുത്ത വെള്ളത്തിൽ മുമ്പോലെ വരണബീജമെഴുതി തീർത്ഥങ്ങളെ ആവാഹിച്ചശേഷം ആ വെള്ളം തലയിലൊഴിക്കണം. പിന്നീടു് കുടയ്ക്കു അഴിച്ചിട്ടു് താഴെ കുറിക്കുന്ന മന്ത്രത്താൽ പശയുള്ളതും പരിശുദ്ധവും ആയ മണ്ണിനെ ശിരസ്സു് മുഖം തുടങ്ങി ശരീരത്തിലെല്ലാം തേയു് കേണ്ടതാകുന്നു.

മന്ത്രം:—

“ഓം അശ്വക്രാന്തേ രഥക്രാന്തേ
വിഷ്ണുക്രാന്തേ വസുന്ധരേ
മൃത്തികേ ഹര മേ പാപം
യൻമയാ ഭുഷ്കൃതം കൃതം.”

“ഉദ്യുതാസി വരാഹേണ
കൃഷ്ണേന ശതബാഹുനാ
ആരുഹ്യ മമ ഗാന്ത്രാണി
സർവ്വപാപം പ്രമോചയ.”

മണ്ണു തേച്ചശേഷം സ്നാനത്തിനുള്ള സങ്കല്പമത്രം
ചൊല്ലണം.

സങ്കല്പമത്രം—

ഓം വിഷ്ണുരോം തത് സത്, ആദ്യ ശ്രീഭഗവതോ
മഹാപുരുഷസ്യ വിഷ്ണോരാജന്യയാ പ്രവർത്തമാനസ്യ
ആദ്യബ്രഹ്മണം ദ്വിതീയപരാർദ്ദധേ ശ്വേതവരാഹകൽപേ
വൈവസ്വതമനന്തരേ അഷ്ടാവിംശതിതമേ കലിയുഗേ
പ്രഥമേ പാദേ ജംബുദ്വീപേ ഭാരതവർഷേ ഭാരതഖണ്ഡേ
മേരോർദ്വക്ഷിണപാർശ്വേ *ശകാബ്ദ....സംവത്സരേ....
അയനേ....മാസി.....പക്ഷേ.....തിമൗ ഗോത്രം..... നാമാ
അഹം ശ്രീവിഷ്ണുപ്രീതികാമഃ അസ്മിൻ ജലേ സമ
സ്തപാപക്ഷയാത്മം ആയുരാരോഗ്യേശ്വര്യോഭിവൃദ്ധ്യത്വം
ചതുർവിധപുരുഷാത്മസിദ്ധ്യത്വം പ്രാതഃസ്നാനം കരിഷ്യേ.

* സങ്കല്പത്തിനു കത്തിട്ടിരിക്കുന്നിടത്തു് യോജിച്ച
പദങ്ങൾ ചേർത്തുകൊള്ളണം. ആണ്ടു മാസം തീയതി മാറു
ന്നതുകൊണ്ടു് ഒരുപോലെയിരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനാ
ലാണ് കത്തിട്ടിരിക്കുന്നതു്. മേലും ഇങ്ങനെ കാൺക.
സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾതന്നെ ചേർക്കണമെന്നാകയാൽ, നി
ശ്ചയമില്ലാത്തവർ പരസഹായം തേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
പതിവായി സങ്കല്പം ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്നു് സഹായം
ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകാനിടയില്ല

3

രോഗത്താലോ മറ്റു വല്ല ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കാരണങ്ങളാലോ കളിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം ഒരു മുണ്ടു് നനച്ചുപിഴിഞ്ഞു് ദേഹമാസകലം തുടച്ചു് ഇടത്തെ കൈയിലോ ചെമ്പു് പാത്രത്തിലോ കുറെ ജലം എടുത്തു് ഗായത്രീമന്ത്രത്താലോ മാജ്ജനത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന “ഓം ശന്ന ആപോ” എന്നു തുടങ്ങിയ മന്ത്രങ്ങളാലോ പ്രോക്ഷണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം,

1. ‘ഉദ്ധ്യുതാസിവരാഹേണ....’ എന്നു തുടങ്ങിയ മന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് പരിശുദ്ധമായ മണ്ണു് ദേഹത്തിൽ തേക്കുന്നതായ ‘ഭൂമ’ സ്നാനത്തേയോ.

2. ‘ഓം അഗ്നിരിതി ഭസ്മ, വായുരിതി ഭസ്മ....’ എന്നു തുടങ്ങിയ മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ടു് ഭസ്മലേപനം ചെയ്യുന്ന ‘ആഗ്നേയ’ സ്നാനത്തേയോ,

3. പശുക്കൂട്ടത്തിലുള്ള പശുക്കളുടെ കാലടികളിൽനിന്നു പറന്നുവരുന്ന പൊടി ഏൽക്കുന്നതായ ‘വായവ്യ’ സ്നാനത്തേയോ,

4. വെയിലുള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മഴ ഏൽക്കുന്നതായ ‘ഭിവ്യ’ സ്നാനത്തേയോ,

5. സദ്യാഭീഷ്ടദനായിരിക്കുന്ന ശ്രീമഹാവിഷ്ണുവിനെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ‘ഓം നമോ നാരായണായ’ എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ടു് ധ്യാനിക്കുന്നതായ ‘മാനസസ്നാനത്തേയോ ആചരിച്ചു് പരിശുദ്ധനാകാവുന്നതാണു്“.

തർപ്പണം.

കുളികഴിഞ്ഞശേഷം തോർത്താതെ, നാഭിയോളം വെള്ളത്തിൽ പൂർവാഭിമുഖമായി നിന്നുകൊണ്ട്* തർപ്പണത്തിനുള്ള സങ്കൽപ്പമത്രം ഉച്ചരിക്കണം.

* നദി കുളം ഇവകളുടെ അഭാവത്തിൽ 'ഗൃഹത്തിൽ തന്നെ ഒരു പവിത്രസ്ഥാനത്തിലോ അഥവാ ദേവാലയത്തിലോ ഇരുന്നുകൊണ്ട്' തർപ്പണം കഴിക്കുക ഉചിതമാകുന്നു. വിധവകൾക്കും തർപ്പണം ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട്. തർപ്പണത്താൽ പഞ്ചമഹായജ്ഞങ്ങളുടെ ഫലം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നും മേൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മന്ത്രാത്മങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

മന്ത്രം:—

‘ഓം വിഷ്ണുരോം തത്സദഭ്യ....മാസി.....പക്ഷേതിമൗ.....ഗോത്രഃ.....നാമാ അഹം ശ്രീപരമേശ്വരപ്രീത്യർത്ഥം ദേവരൂപി മനുഷ്യാദി തർപ്പണം കരിഷ്യേ.

അനന്തരം രണ്ടുകൈനിറച്ചു വെള്ളം കോരി * ദേവതീർത്ഥത്താൽ താഴെപ്പറയുന്ന മന്ത്രോച്ചാരണപൂർവ്വം ഓരോ പ്രാവശ്യം ജലം നൽകണം.

* കരതലത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകകർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള ഉപയോഗം പ്രമാണിച്ചു വെച്ചേറെ പേരുകൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പെരുവീരലിന്റെ ഉത്പത്തിസ്ഥാനമായ കരതലത്തിന് 'ബ്രഹ്മതീർത്ഥമെന്നും, ചെറുവീരലിന്റെ ഉത്പത്തി സ്ഥാനത്തിന് 'പ്രജാപതിതീർത്ഥമെന്നും, ചൂണ്ടുവീരൽ പെരുവീരൽ ഇവയുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഭാഗത്തിന് 'പിതൃതീർത്ഥമെന്നും പേർ.

മന്ത്രം: —

ഓം ബ്രഹ്മാ തൃപ്യതാം
ഓം വിഷ്ണു സ്മൃപ്യതാം.
ഓംരുദ്രസ്മൃപ്യതാം,
ഓം പ്രജാപതിസ്മൃപ്യതാം.

ഓം രുദ്രവസ്വാദിത്യേന്ദ്രാദിദേവതാസ്മൃപ്യതാം.
ഓം ഭൃഗുമരീചാദിഗൃഹ്യസ്മൃപ്യതാം.*

പിന്നീട് ഭക്ഷിണാഭിമുഖനായിനിന്ന് താഴെ കുറിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് പിതൃ തീർത്ഥത്താൽ മുമ്മുന്തവണ ജലം നൽകണം.

ഓം അഗ്നിഷ്വാത്താഃ പിതരസ്മൃപ്യന്താമേതേ
ദൃകം തേഭ്യഃ സ്വധാ.

ഓം സൗമ്യാഃ പിതരസ്മൃപ്യന്താമേതേദൃകം

തേഭ്യഃ സ്വധാ

ഓം ഹവിഷ്മന്തഃ	“	“	“	“
ഓം ഉഷ്മപാഃ	“	“	“	“
ഓം ശൗകാലിനഃ	“	“	“	“
ഓം ബർഹിഷഭഃ	“	“	“	“
ഓം ആജ്യപാഃ	“	“	“	“

അനന്തരം കൈകൂപ്പി സ്വകടംബത്തിലുള്ള പൂർവ്വ നാരേ (പിതൃക്കളെ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ് ആവാഹിക്കണം:—

* തർപ്പണം കഴിക്കുമ്പോൾ ദേവ, ഗൃഹിതർപ്പണങ്ങൾക്ക് ഉപവീതിയും (സാധാരണ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ പൂണന്മൂൽ ധരിച്ചിട്ടും) പൃത്യതർപ്പണം പ്രാചീനാവീതിയുമായി (സാധാരണയ്ക്ക് മറിച്ചു്, തോളുമാറി ധരിച്ചിട്ടും) ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

‘ഓം ആഗച്ഛമന്തു മേ പിതരഃ
ഇമം ഗൃഹ്ണന്തപോജലിം.’

പിന്നീട് കൈനിറച്ചു ജലം എടുത്തു് അതിൽ തിലം
(ഐജി) ഇട്ടു് —

വിഷ്ണുരോ.....ഗോത്രഃ പിതാ.....
ദേവസുതൃപൃതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോ-
ദകം തസ്മൈ സ്വധാ.

ഈ മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് മൂന്നഞ്ജലി ജലം നൽക
ണം. ഇപ്രകാരം അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ, അച്ഛന്റെ മുത്തച്ഛൻ,
അമ്മയുടെ അച്ഛൻ, മുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛൻ എന്നിവർക്കും
താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിനു മൂന്നു് അഞ്ജലി
ജലംവീതം നൽകേണ്ടതാകുന്നു.

അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ:—

വിഷ്ണുരോ....ഗോത്രഃ പിതാമഹഃ....ദേവസുതൃ
പൃതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്മൈ സ്വധാ.

അച്ഛന്റെ മുത്തച്ഛൻ:—

വിഷ്ണുരോ ഗോത്രഃ പ്രപിതാമഹഃദേവസുതൃ
പൃതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്മൈ സ്വധാ.

അമ്മയുടെ അച്ഛൻ:—

വിഷ്ണുരോ ഗോത്രഃ മാതാമഹഃ.....ദേവസുതൃ
പൃതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്മൈ സ്വധാ.

അമ്മയുടെ മുത്തച്ഛൻ:—

വിഷ്ണുരോ.....ഗോത്രഃ പ്രമാതാമഹഃ.....
ദേവസുതൃപൃതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്മൈ
സ്വധാ.

അമ്മയുടെ മുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛൻ:—

വിഷ്ണുരോ.....ഗോത്രം വൃദ്ധപ്രമാതാമഹഃ
ദേവസത്യപുതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്യൈ
സ്വധാ.

അമ്മയ്ക്ക്:—

വിഷ്ണുരോ....ഗോത്രാ മാതാ....ദേവീ തൃപുതാം;
ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്യൈ സ്വധാ.

അച്ഛന്റെ അമ്മയ്ക്ക്:—

വിഷ്ണുരോ.....ഗോത്രം പിതാമഹീ.....ദേവീ
തൃപുതാം; ഏതത് സതിലഗംഗോദകം തസ്യൈ സ്വധാ.

അച്ഛന്റെ മുത്തശ്ശിക്കു്:—

വിഷ്ണുരോ....ഗോത്രാ പ്രപിതാമഹീ.....ദേവീ
തൃപുതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്യൈ
സ്വധാ.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ ജലം തർപ്പിച്ചശേഷം,
മാതൃസംബന്ധമുള്ള പിതൃക്കൾക്കായി ഒരുതവണ ജലം
നൽകേണ്ടതാകുന്നു.

അമ്മയുടെ അമ്മയ്ക്ക്:—

വിഷ്ണുരോ....ഗോത്രാ മാതാമഹീ....ദേവീ തൃപു
താം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്യൈ സ്വധാ.

അമ്മയുടെ മുത്തശ്ശിയ്ക്ക്:—

വിഷ്ണുരോ.....ഗോത്രാ പ്രമാതാമഹീ.....ദേവീ
തൃപുതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്യൈ സ്വധാ.

അമ്മയുടെ മുത്തശ്ശിയുടെ അമ്മയ്ക്കു്:--

വിഷ്ണുരോം.....ഗോത്രാ വൃദ്ധപ്രമാതാമഹി.....
ദേവീത്വപുതാം; ഏതത് സ തിലഗംഗോദകം തസ്യൈ
സ്വധാ.

ഇതിനുശേഷം മൃതിപ്പെട്ട മറ്റു പുരുഷന്മാരും സ്രീക
ളമായ പൂർണ്ണമാർക്കു് (അമ്മാവൻ, അമ്മാവി, സഹോദ
രൻ, സഹോദരി മുതലായവർക്കു്) ഒരു തവണ ജലം
നൽകണം..

അനന്തരം താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യത്തെ ഉച്ചരിച്ചുകൊ
ണ്ടു് മൂന്നുപ്രാവശ്യം ജലം തർപ്പിക്കണം.

ഓം നരകേഷു സമന്വേഷു
യാതനാസു ച യേ സ്ഥിതാഃ
തേഷാമാപ്യായനായൈത-
ദ്വീയതേ സലിലം മയാ.*

പിന്നീടു് താഴെപ്പറയുന്നപോലെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു്
മൂന്നുതവണ ജലം തർപ്പിക്കണം..

ഓം യേ ബാസവാഽബാസവാ വാ
യേഽന്യജൻമനി ബാസ്വവാഃ
തേ തൃപ്തിമഖിലാം യാതു
യേ ചാസ്മത്തോയകാങ്ക്ഷിണഃx

* സമസ്ത നരകങ്ങളിലും, യാതനാശരീരങ്ങളിലും
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരായ പിതൃക്കളുടെ സകല കഷ്ടതകളും
വേദനകളും, എന്നാൽ നൽകപ്പെടുന്ന ഈ ജലത്താൽ ശാന്ത
മാകട്ടെ.

x പൂർണ്ണജന്മങ്ങളിലോ, ഈ ജന്മത്തിലോ ഉള്ള
എന്റെ ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതന്മാരും, സമസ്ത ശത്രുക്കളും
എന്നവേണ്ട, എന്റെ കൈയ്യിൽനിന്നു ജലത്തെ ഇച്ഛിക്കുന്ന
സകലരും തൃപ്തിയേയും സമാധാനത്തേയും പ്രാപിക്കട്ടെ,

ഇതിനുശേഷം—

ഓം ആബ്രഹ്മസ്തംബപത്മം.

ജഗത് രൂപ്യത.

എന്നുപറഞ്ഞു മൂന്നു ജലാഞ്ജലി നൽകണം.

പിന്നീട്:—

* ലതാ ഗുല്ഫേഷു വൃക്ഷേഷു

വർത്തന്തേ പിതരോ മമ,

തേഷാമാപ്യായനാർത്ഥത്തു

ഇദമസ്തു ശിവോദകം.

എന്നഭിമന്ത്രിച്ച് തലമുടിയെ മുന്നോട്ടിട്ട് അതിൽ നിന്നു വലത്തുകരത്താൽ വെള്ളം പിഴിഞ്ഞൊഴിക്കേണ്ടതാണ്.

അനന്തരം താഴെക്കുറിക്കുന്ന മന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഉടുത്തിരിക്കുന്ന നനഞ്ഞവസ്ത്രം ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞ വെള്ളം ഭൂമിയിൽ വീഴ്ത്തേണ്ടതാകുന്നു.

ഓം യേ ചാസ്മാകം കലേ ജാതാഃ

അപുത്രാ ഗോത്രീണോ മൃതാഃ

തേ രൂപ്യതു മയാ ദത്തം

വസ്രുനിഷ്പീഡനോദകം. x

* ലത, ഗുല്ഫം, വൃക്ഷം എന്നിവകളിൽ വസിക്കുന്ന എന്റെ പിതൃക്കളുടെ തൃപ്തിക്കായി ഞാൻ ശിവോദകത്തെ നൽകുന്നു.

x എന്റെ കുലത്തിൽ പുത്രഹീനരായി മരിച്ചവരും ഗോത്രസംബന്ധമായ അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു മുമ്പ് മരിച്ചവരും എല്ലാം എന്റെ വസ്രുത്തിൽനിന്നും നൽകപ്പെടുന്ന ഈ ജലത്താൽ തൃപ്തരാകട്ടെ. * 4 *

‘പിന്നീട് വലതുകൈയിൽ ജലം എടുത്തു’

“അന്നേ ദേവർഷിപിതൃമാനവതർപ്പണേന
ശ്രീ ഭഗവാൻ നാരായണഃ പ്രിയതാം.”

എന്നുചരിച്ച് ജലം താഴെ ഒഴിക്കണം. അനന്തരം തല
കുനിച്ചു വന്ദിച്ചുകൊണ്ട് പറയണം—

* ‘ഓം പിതാ സ്വർഗ്ഗഃ പിതാ ധർമ്മഃ
പിതാ ഹി പരമം തപഃ.
പിതരി പ്രീതിമാപനേ
പ്രീയന്തേ സർവ്വദേവതാഃ.’

വസ്ത്രധാരണം

തർപ്പണം കഴിഞ്ഞശേഷം ഇഹവസ്ത്രം മാറി
സന്ധ്യാവന്ദനം ജപം മുതലായതു നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി
പട്ടുവസ്ത്രമോ സാധിക്കാത്തപക്ഷം നനച്ചുണക്കിയ
മുണ്ടോ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ധരിക്കുന്നതു താഴെ കുറി
ക്കുന്ന നിയമങ്ങളോടുകൂടി വേണ്ടതാണ്.

കൈയിൽ സ്വൽപം ജലമെടുത്തു ഉടുക്കാൻ കൊണ്ടു
വെച്ചിട്ടുള്ള നനച്ചുണക്കിയ വസ്ത്രത്തെ

“ശുചീ വോ ഹവ്യാ മരുതശ്ശുചീനാം
ശുചിം ഹി നോമൃദഃധാരം ശുചിഭ്യഃ.
ഋതേന സത്യമൃതസാപ ആയൻ
ശുചി ജന്മാനശ്ശുചയഃ പാവകാഃ.”

* സ്വർഗ്ഗവും അച്ഛൻതന്നെ, ധർമ്മവും തപസ്സും
അച്ഛൻതന്നെ, അച്ഛന്റെ രൂപം ലഭിച്ച ഏകിൽ എല്ലാ
ദേവന്മാരും തൃപ്തന്മാരാകുന്നു.

എന്ന മന്ത്രത്താൽ പ്രോക്ഷിച്ച ശുദ്ധപ്പെടുത്തിയശേഷം,

“ദേവസ്യ ത്വാ സവിതുഃ പ്രസവേഴ്ശപിനോർ
ബാഹുഭ്യോം പൃഷ്ണോ ഹസ്താഭ്യോമാദദേ”

എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചു വസ്ത്രത്തെ കൈയിലെടുത്തിട്ട്—

“അവധൂതം രക്ഷോഭവധൂതം അരാതയഃ”

എന്ന മന്ത്രത്താൽ നിവർത്തു കടഞ്ഞശേഷം,

“ഉദൃത്യം ജാതവേദസം ദേവം വഹന്തി കേതവഃ
ദൃശേ വിശ്വായ സൂര്യം”

എന്ന മന്ത്രത്താൽ ആദിത്യനായി കാണിച്ചുകൊണ്ടു്,

“ആവഹന്തീ വിതമ്പാനാ
കർവ്വാണാ ചീരമാത്മനഃ
വസാംസി മമ ഗാവശ്വ
അന്നപാനേ ച സർവ്വഭാ
തതോ മേ ശ്രീയമാവഹ.”

എന്നു ജപിച്ചു വസ്ത്രം ധരിച്ചശേഷം മൂന്നുതവണ ആചമനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ആചമനം

കിഴക്കോ വടക്കോ മുഖമായിരുന്ന്, വലതുകൈവിരലുകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഉള്ളകൈ കഴിഞ്ഞുവരത്തക്കവിധം പശുവിന്റെ കാതുപോലെയുള്ള ആകൃതിയിൽ നിവർത്തി പ്പിടിച്ചശേഷം ഒരു ഉഴുന്നപയറിട്ടാൽ മുങ്ങത്തക്കവണ്ണമുള്ള ജലത്തെ ഉള്ളംകൈയിലെ കഴിഞ്ഞഭാഗത്തെടുത്തു് പെരുവിരലിന്റെ മൂലഭാഗമായ ബ്രഹ്മതീർത്ഥത്താൽ മണി-

ബന്ധത്തിൽകൂടി ശബ്ദം കേൾക്കാത്തവിധം മന്ത്രപൂർവ്വം പാനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. മന്ത്രം:—

“ഓം കേശവായ നമഃ ഓം മാധവായ നമഃ
ഓം നാരായണായ നമഃ”

എന്നുചരിച്ച് മൂന്നുതവണ ആചമനം ചെയ്തശേഷം താഴെ കാണിക്കുന്ന മന്ത്രത്താൽ വിഷ്ണുവിനെ സ്തുതിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഓം തദപിഷ്ണോഃ പരമം പദം
സദാ പശ്യന്തി സൂരയഃ.
ദിവീവ ചക്ഷുരാതതം.

ഓം വിഷ്ണുഃ, ഓം വിഷ്ണുഃ, ഓം വിഷ്ണുഃ.

ആചമനം ചെയ്തശേഷം ജലം തൊട്ട്,

1. പെരുവിരലിന്റെ മൂലത്താൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം വലത്തുനിന്ന് ഇടത്തോട്ടും ഇടത്തുനിന്ന് വലത്തോട്ടും ചുണ്ടുകൾ തുടങ്ങണം.

2. മൂന്നു മദ്ധ്യവിരലുകളും ചേർത്തു വായെ സ്പർശിക്കുക.

3. പെരുവിരൽ, ചുണ്ടോന്നിവിരൽ ഇവയാൽ മുകളിനെ സ്പർശിക്കുക.

4. പെരുവിരൽ, മോതിരവിരൽ ഇവയാൽ കണ്ണുകളെ സ്പർശിക്കുക.

5. പെരുവിരൽ, ചെറുവിരൽ ഇവയാൽ കാതുകളെ സ്പർശിക്കുക.

6. പെരുവിരൽ, മദ്ധ്യവിരൽ ഇവയാൽ തോളുകളെ സ്പർശിക്കുക.

7. ചെറുവിരലാൽ നാഭിയെ സ്പർശിക്കുക.

8. പെരുവീരലൊഴിച്ചുള്ള നാലു വിരലുകളാലും മാർവ്വിനെ സ്പർശിക്കുക.

9. അഞ്ച് വിരലുകളുംകൂടി ശിരസ്സിനെ സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്യുക.

പുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ശരീരത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങളേയും ബാഹ്യമായി ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നതു കൂടാതെ മേൽപറഞ്ഞ വഴികളിൽ Personal magnetism എന്ന കാന്തശക്തിയെ ഉണർത്തുകയാകുന്നു ആചമനത്തിന്റെ രഹസ്യം.

സ്മയാരണം

വലതുകൈകൊണ്ടു് സ്മോമടുത്തു് ഇടത്തെ ഉള്ളുകൈയിൽവെച്ചു് മോതിരവിരലുകൊണ്ടു് പരത്തി ഒരു ത്രികോണംവെച്ചു് 'ഓം' എന്നു നടുവിൽ ഏഴുതി വലതുകൈവിരലുകൾകൊണ്ടു മൂടി.

'ഓം അഗ്നിരിതി ഭസ്മഃ വായുരിതി ഭസ്മഃ ജലമിതി ഭസ്മഃ സ്ഥലമിതി ഭസ്മഃ വ്യോമേതി ഭസ്മഃ സർപ്പം ഹ വാ ഇദം ഭസ്മഃ മന ഏതാനി ചക്ഷുഃഷി ഭസ്മാനി' എന്നു ജപിച്ചശേഷം വീണ്ടും.

'ഓം സദ്ഭോജാതായ നമഃ ഓം വാമദേവായ നമഃ
ഓം അഘോരായ നമഃ ഓം തത്പുരുഷായ നമഃ
ഓം ഈശാനായ നമഃ.'

എന്ന പഞ്ചബ്രഹ്മമന്ത്രത്താൽ അഭിമന്ത്രിച്ചിട്ടു്, വലതുകൈയിൽ ജലമെടുത്തു് ഗംഗയാണെന്നു ഭാവിച്ചു് സ്പേത്തിൽ ഒഴിച്ചു് രണ്ടുകൈയും ചേർത്തു് കഴിച്ചു്

‘ഓം നമശ്ശിവായ’ എന്ന പഞ്ചാക്ഷരമന്ത്രത്താലോ *‘ത്രയാ യുഷം ജമദഗ്നേഃ’ എന്നു തുടങ്ങിയ മന്ത്രത്താലോ ലലാടം തൊട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ ത്രിപുണ്ഡം ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ശിവാബന്ധം

ഗായത്രി ജപിച്ചുകൊണ്ടോ അഥവാ താഴെ കുറിക്കുന്ന മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടോ ശിവാബന്ധം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. (കുടമ കെട്ടേണ്ടതാകുന്നു.)

“ബ്രഹ്മവാണീ സഹസ്രാണി
ശിവവാണീ ശതാനി ച.
വിഷ്ണോർന്നാമസഹസ്രേണ
ശിവാബന്ധം കരോമ്യഹം.”

കുടമ കെട്ടിയശേഷം വീണ്ടും ആചമനംചെയ്തിട്ട് പുരുഷസൂക്തം മുതലായ സ്തോത്രങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പുരുഷസൂക്തം

സഹസ്രശീർഷാ പുരുഷഃ
സഹസ്രാക്ഷസ്സഹസ്രപാത്
സ ഭൂമിം വിശ്വതോ വൃതാ
അത്യതിഷ്ഠാദിശാഗുലം

1

* ത്രയായുഷം ജമദഗ്നേഃ കശ്യപസ്യ ത്രയായുഷം യദേവാനാം ത്രയായുഷം തൻമേ അസ്തു ത്രയായുഷം.

പുരുഷ ഏവേദം സർവ്വം
യദ്ഭൂതം യച്ച ഭാവ്യം
ഉതാമൃതത്വസ്യേശാനോ
യദനേനാനിരോഹതി 2

ഏതാവാനസ്യ മഹിമാ
അതോ ജ്യായാംശ്ച പുരുഷഃ
പാദോഽസ്യ വിശ്വാ ഭൂതാനി
ത്രിപാദസ്യാമൃതം ദിവീ 3

ത്രിപാദൂർദ്ധ്വ ഊദൈത് പുരുഷഃ
പാദോഽസ്യേഹാഭവത് പുനഃ
തതോ വിഷ്വദ്വ്യക്രാമത്
സാശനാനശനേ അഭി 4

തസ്മാദപിരാഡജായത
വീരാജോ അധിപുരുഷഃ
സ ജാതോഽത്യതിരിച്യത
പശ്ചാദ്ഭൂമിമധോ പുരഃ 5

യത് പുരുഷേണ ഹവിഷാ
ദേവാ യജ്ഞമതന്വതഃ
വസന്തോ അന്യാസീദാജ്യം
ഗ്രീഷ്മ ഇധ്മഃ ശരദ്യവിഃ 6

സപ്താസ്യാസൻ പരിധയഃ
ത്രിഃ സപ്ത സമിധഃ കൃതാഃ
ദേവാ യദ്യജ്ഞം തന്വാനാഃ
അബദ്ധനൻ പുരുഷഃ പശൂഃ 7

തം യജ്ഞം ബർഹിഷി പ്രൗക്ഷൻ
പുരുഷം ജാതമഗ്രതഃ.

തേന ദേവാ അയജന്ത
സാദ്ധ്യാ ഋഷയശ്ച യേ

8

തസ്മാദ്യജ്ഞാത് സർവഹൃതഃ
സംഭൃതം പൃഷദാജ്യം
പശൂംസ്താംശുകേ വായവ്യാ-
നാരണ്യാൻ ഗ്രാമ്യാശ്ച യേ.

9

തസ്മാദ്യജ്ഞാത് സർവഹൃതഃ
ഋപസ്താമാനി ജജ്ഞിരേ
ഹന്ദാംസി ജജ്ഞിരേ തസ്മാ-
ദ്യജുസ്തസ്മാദജായത

10

തസ്മാദശ്വാ അജായന്ത
യേ കേപോഽയോദതഃ
ഗാവോ ഹ ജജ്ഞിരേ തസ്മാ-
ത്തസ്മാജ്ജാതാ അജാവയഃ

11

യത്പുരുഷം വ്യദധുഃ
കതിധാ വ്യകൽപയൻ
മുഖം കിമസ്യ കൗ ബാഹു
കാ ഊരൂ പാദാ ഉച്യതേ

ബ്രാഹ്മണോഽസ്യ മുഖമാസിത്
ബാഹു രാജന്യഃ കൃതഃ
ഊരൂ തദസ്യ യദൈശ്വര്യഃ
പദ്ഭ്യോം ശുഭ്രോ അജായത

13

ചന്ദ്രമാ മനസോ ജാത-
 ശ്വക്ഷോസ്സുയോ അജായത
 മുഖാദിന്ദ്രശ്വാഗ്നിശ്വ
 പ്രാണാദ്വായുരജായത 14

നാഭ്യോ ആസീദന്തരീക്ഷം
 ശീർഷ്ണോ ദ്യൗസ്സമവർത്തതഃ
 പദ്ഭ്യോ ഭൂമിർദ്വിശഃ ശ്രോത്രാ-
 ത്തഥാ ലോകാനകൽപയൻ 15

വേദാഹമേതം പുരുഷം മഹാന്തം
 ആദിത്യവർണ്ണം തമസസ്തു പാരേ
 സർവാണി രൂപാണി വിചിത്യ ധീരഃ
 നാമാനി കൃതപാഭിവദന്യാസതേ 16

ധാതാ പുരസ്താദ്യമുദാജഹാരഃ
 ചക്രൂഃ പ്രവിദ്വാൻ പ്രദിശശ്വതസഃ
 തമേവം വിദ്വാനമൃത ഇഹ വേതി
 നാന്യഃ പന്ഥാ അയനായ വിദ്യതേ 17

യജേണന യജ്ഞമയജ്ഞ ദേവ
 സ്താനി ധർമ്മാണി പ്രഥമാന്യാസൻ
 തേഹ നാകം മഹിമാനസ്സപന്തേ
 യത്ര പൂർവ്വേ സാദ്ധ്യാസ്സന്തിദേവാഃ 18

(പ്രാണായാമം)

സകല വൈദികകർമ്മങ്ങളും ഉപാസനകളും പ്രാണാ
 യാമപുരസ്സരം ആരംഭിക്കപ്പെടണമെന്ന് വിധിച്ചിരിക്ക
 ന്നു. പ്രാണായാമം നാഡികളിലുള്ള അശുദ്ധികളെ നീക്കി

* മന്ത്രങ്ങളുടെ സ്വരങ്ങൾ സസ്വരം ഉച്ചരിക്കുന്നത്
 കേട്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്നു. ഏകാഗ്രചിത്തത്തോടെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന കർമ്മോപാസനകൾക്ക് മഹത്തായ ശക്തി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ നിത്യകർമ്മങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രാണായാമത്തിന് ഒരു മുഖ്യസ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധമായ ഒരു സ്ഥലത്തു കൃഷ്ണമൃഗം, പുലി, കടുവാ ഇവയിലൊന്നിന്റെ തോൽ കശ, കമ്പളം ഇവയിലേതെങ്കിലും ഒന്നു വിരിച്ച് ഒരാസനത്തിൽ കിഴക്കോ വടക്കോ മുഖമായിരുന്ന് പ്രാണായാമം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ചലനത്താൽ പ്രാണനും, തദ്വാരാ മനസ്സും ചലിക്കുന്നു. ആകയാൽ ശാരീരികചലനത്തെ നിറുത്തുന്നതിനായിട്ട് 'സിദ്ധം പദ്മം' എന്നീ ആസനങ്ങളിലൊന്നിൽ ശരീരത്തെ ബന്ധിച്ച് ശിരസ്സ്, കഴുത്തു്, ദേഹം ഇവകളെ ശരിയാക്കി നിവർന്നിരുന്ന് പ്രാണായാമം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതിന് പൂരകം, കങ്കേം, രേചകം എന്നു മൂന്ന് അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. തള്ളവിരൽ, മോതിരവിരൽ ഇവയെക്കൊണ്ട് രണ്ടു നാസാരന്ധ്രങ്ങളേയും ആദ്യമായി അടച്ചിട്ട് തള്ളവിരലിനെ വിടർത്തി വലതുമുക്കിൽകൂടി ശ്വാസത്തെ ഉള്ളിലോട്ടു വലിച്ചുകയറുന്നത് 'പൂരകവും', പൂരിപ്പിച്ച ഉടൽതന്നെ വീണ്ടും വലതുഭാരത്തെ തള്ളവിരൽ കൊണ്ട് അടച്ച ശ്വാസത്തെ പുറമേ കളയാതെ അടക്കിനിൽക്കുന്നത് 'കംകേവും', അടക്കിയ പ്രാണനെ മോതിരവിരൽ വിടർത്തി സാവധാനമായി ഇടതുഭാരത്തിൽകൂടി പുറമേ കളയുന്നതു രേചകവും' ആകുന്നു. ശ്വാസത്തെ കയറുന്നതും പുറമേ വിടുന്നതും ഇഷ്ടംപോലെ പാടില്ല. ഇതിനു ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഉണ്ട്. പൂരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ നാലിരട്ടി കുംഭിക്കയും രണ്ടിരട്ടി രേചിക്കയും വേണം. അതായതു രണ്ടു മാത്ര പൂരിക്കയാണെങ്കിൽ എട്ടു മാത്ര കുംഭി

ക്കയും നാലു മാത്ര രേചിക്കയും വേണം. ഇവിടെ 'മാത്ര' എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് കൈവിരൽകൊണ്ട് കാൽമുട്ടിനെ ഭൃതഗതിയിലോ സാവധാനത്തിലോ അല്ലാതെ ക്രമമായ രീതിയിൽ തലോടിയിട്ട് പെരുവീരലിനേയും മദ്ധ്യവീരലിനേയും കൂട്ടി ഒന്നു ഞൊടിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഉള്ള സമയമാണെന്ന് പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പൂരക കാലകേ രേചകങ്ങളുടെ മാത്ര അല്പംകൊണ്ട് തുടങ്ങി ക്രമേണ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

സന്ധ്യാവിധി

സ്നാനം, തർപ്പണം, വസ്ത്രധാരണം, ഭസ്മധാരണം, സൂക്തപാഠം മുതലായവ കഴിഞ്ഞശേഷം സന്ധ്യാവന്ദനം തുടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു മറ്റൊല്ലാ കർമ്മങ്ങളിലും പ്രധാനം സന്ധ്യാവന്ദനമാകയാൽ നിത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

കൈകാൽ കഴുകി ശുദ്ധപ്പെടുത്തി -

‘ഓം അച്യുതായ നമഃ ഓം അനന്തായ നമഃ
ഓം ഗോവിന്ദായ നമഃ.’

എന്നുചരിച്ചു ആചമനംചെയ്തശേഷം സങ്കൽപ്പം ചെയ്യുക:—

ശ്രീ വിഷ്ണുർച്ചിഷ്ണരോ തത്സഭദ്യ അനാഭ്യന്ത കാലാന്തഗ്തേ ബ്രഹ്മണോദിതീയ പരാർദ്ധേ ശ്രീ ശേതവരാഹകൽപേ വൈവസ്വതമന്വന്തരേ അഷ്ടാവിംശതിതമേ കലിയുഗേ പ്രഥമചരണേ അനന്തകോടിബ്രഹ്മാ ണ്യാഭ്യന്തരേ അസ്മിൻ ബ്രഹ്മാണേ ജംബുദ്വീപേ ഭാരത വണ്ഡേ ശ്രീ പരശുരാമക്ഷേത്രേ *..... ശകാബ്ദേ അയനേ

....മാസേ....പക്ഷേ.....തിമൗ.....വാസരേ.....ഗോത്രോത്
പന്നഃ....നാമാഹം മമോപാന്ത ഭൂരിതക്ഷയഭാരാ ശ്രീപര
മേശ്വരപ്രീത്യർത്ഥം പ്രാതഃ (മദ്ധ്യാഹ്ന/സായം) സന്ധ്യാ
മുചാസിഷ്യേ.

സ്നാനം ചെയ്‌വാൻ സാധിക്കാതെവരുന്നപക്ഷം
സങ്കല്പം ചൊല്ലിയശേഷം താഴെ കാണിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളാൽ
മാർജ്ജനം (ജലത്തെ ശരീരത്തിൽ പ്രോക്ഷിക്കുക)
ചെയ്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

ഓം ആപോ ഹി ഏ മയോഭൂവഃ
താ ന ഊജേജ ധാതന
മഹേ രണായ ചക്ഷസേ
യോ വശ്ശിവതമോ രസഃ
തസ്യ ഭംജയതേഹ നഃ
ഉശതീരിവ മാതരഃ
തസ്മാ അരങ്ഗമാമ വഃ.

എന്നു ജപിച്ചു ശിരസ്സിലും,

യസ്യ ക്ഷയായ ജിന്വാഥ.

എന്നു ജപിച്ചു പാദങ്ങളിലും,

ആപോ ജനയഥാ ച നഃ.

എന്നു വീണ്ടും ശിരസ്സിലും പ്രോക്ഷിച്ചശേഷം

ഓം ഭൂർഭുവസ്സഃ.

എന്നു ദേഹത്തിൽ പ്രോക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മാർജ്ജനത്തിനുശേഷം സന്ധ്യാവന്ദനത്തിനുള്ള പ്രാ
ണായാമം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്.

* മുമ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം യഥായോഗ്യം പൂരിപ്പിക്കുക.

യഥാ:—

ഓംകാരസ്യ ബ്രഹ്മാ ഋഷിർഗായത്രി ഛന്ദോഽഗ്നിർ
ദേവതാ ശുക്ലോ വർണ്ണഃ സർവ്വകർമ്മാരംഭേ വിനിയോഗഃ

സപ്തവ്യാഘതീനാം പ്രജാപതി ഋഷിർഗായത്ര്യുഷ്ണി
ഗനുഷ്ടബ്ബഹതീപങ്ക്തി സ്ത്രീഷ്ടബ്ജഗത്യ
ച്ഛന്ദാംസി അഗ്നി - വായു - സൂര്യ-വരൂണ-ബൃഹസ്പതീരൂ
വിശ്വേ ദേവാദേവതാഃ, പ്രാണായാമേ വിനിയോഗഃ.

ഓം ഗായത്ര്യാവിശ്വാമിത്രഋഷിർഗായത്രി ഛന്ദഃ
സവിതാ ദേവതാ പ്രാണായാമേ വിനിയോഗഃ

എന്നുചരിച്ചശേഷം തന്റെ ചുറ്റിലും മണ്ഡലാകാര
മായി ജലം ധാരയായൊഴിച്ചു ഈ ധാരയെ അഗ്നിമയ
മായ ചുവരാണെന്നു ഭാവിച്ചശേഷം വലത്തെ അംഗുഷ്ഠി
ത്താൽ വലതുന്നാസികാദാരത്തെ അടച്ചു ഇടത്തെ നാസി
കാദാരത്താൽ വായുവിനെ ഉള്ളിലേക്കു വലിക്കുന്നതോടു
കൂടി നാഭീദേശത്തിൽ രക്തവർണ്ണനും, ചതുർമ്മുഖനും,
രൂദ്രാക്ഷമാല കമണ്ഡലു എന്നിവയെ ധരിച്ച രണ്ടു കൈക
ളോടുകൂടിയവനും, ഹംസവാഹനത്തിൽ ആരൂഢനും ആയ
ബ്രഹ്മാവിനെ ധ്യാനിച്ചിട്ടു താഴെ കാണിക്കുന്ന മന്ത്രം
ജപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഓം ഭൂഃ ഓം ഭുവഃ ഓം സ്വഃ ഓം മഹഃ ഓം

ജനഃ ഓം തപഃ ഓം സത്യം.

ഓം തത്സവീതുർവ്വരേന്ധ്യം

ഭ്യോദേവസ്യ ധീമഹി

ധിയോയോനഃ പ്രചോദയാത്,

ഓം ആപോ ജ്യോതീരേസാഽമൃതം ബ്രഹ്മ

(ഭൂർ ഭുവഃ സ്വരോം.

അനന്തരം ഇടതുനാസികയെ മോതിരവീരൽകൊണ്ടും
ചെറുവീരൽകൊണ്ടും അടച്ചിട്ട് ശ്വാസത്തെ ഉള്ളിൽ നിറു
ത്തി കുംഭിച്ചു്

ഓം ഭൂഃ ഓം ഭുവഃ ഓം സ്വഃ ഓം മഹഃ ഓം ജനഃ
ഓം തപഃ ഓം സത്യം.

ഓം തത്സവിതുർവുരേണ്യം

ഭഗ്നോ ദേവസ്യ ധീമഹി

ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്

ഓം ആപോ ജ്യോതീരസോഽമൃതം ബ്രഹ്മ

(ഭൂർഭുവഃ സ്വരോം.

എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ട് നീലോത്പലദളപ്രഭം,
ചതുർഭുജനും, ശംഖചക്രഗദാപദ്മഹസ്തനും, ഗരുഡാ
സനാത്രൂഢനും ആയ ശ്രീകേശവനെ ഹൃദയത്തിൽ ധ്യാനി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പിന്നീട് തള്ളവീരലിനെ വിടുത്തി വലതുകുതിർ
കൂടി ശ്വാസത്തെ സാവധാനത്തിൽ കളഞ്ഞിട്ട് (രേചി
ച്ചിട്ട്) ഇടതുകുതിർ അടച്ചുകൊണ്ട്,

ഓം ഭൂഃ ഓം ഭുവഃ ഓം സ്വഃ ഓം മഹഃ ഓം ജനഃ
ഓം തപഃ ഓം സത്യം.

ഓം തത്സവിതുർവുരേണ്യം

ഭഗ്നോ ദേവസ്യ ധീമഹി

ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്

ഓം ആപോ ജ്യോതീരസോഽമൃതം ബ്രഹ്മ

(ഭൂർഭുവഃ സ്വരോം.

എന്ന മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതോടുകൂടി ശ്വേതവർണ്ണനും,
ദിളജനും, ത്രിശൂല ധരണകരനും, അർദ്ധരൂപിഭൂഷിതനും,

ത്രിനേത്രനും വൃഷഭസ്ഥനും ആയ ശംഭുവിനെ ധ്യാനി
 കേണ്ടതാകുന്നു.

ധ്യാനാനന്തരം വീണ്ടും വിരലുകളെ വിടുത്തി താഴെ
 പറയുന്ന മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് രാവിലത്തെ ആചമനം
 കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു.---

സൂര്യശ്ചമേതി മന്ത്രസ്യ ബ്രഹ്മാ ഋഷിഃ പ്രകൃതിഃ ഛന്ദഃ
 ആപോ ദേവതാ ആചമനേ വിനിയോഗഃ.

ഓം സൂര്യശ്ച മാമസൃശ്ച മന്യുപതയശ്ച മന്യുക്തതേഭ്യഃ
 പാപേഭ്യോ രക്ഷന്താം, യദ്രാത്ര്യാ പാപമകാർഷം മനസാ
 വാചാ ഹസ്താഭ്യോ പദ്ഭ്യോമുദരേണ ശിശ്നോ, രാത്രിസ്ത
 ദവലുവതു. യത് കിഞ്ച ഭൂരിതം മയി, ഇദമഹം മാമമൃത
 യോനൗ സൂര്യേ ജ്യോതിഷി പരമാത്മനി ജൂഹോമി
 സ്വാഹാ.

മദ്ധ്യാഹ്നാചമനമന്ത്രം

ആവഃ പുനന്തപിതി മന്ത്രസ്യ വിഷ്ണുര്യഷിരനുഷ്ടു
 പ്ഛന്ദഃ ആപോ ദേവതാ ആചമനേ വിനിയോഗഃ

ഓം ആവഃ പുനന്തു പൃഥിവീം പൃഥിവീ പുതാ പുനാതു
 മാം, പുനാതു ബ്രഹ്മണസ്സതിർ ബ്രഹ്മപുതാ പുനാതമാം
 യദുച്ഛിഷ്യമഭോജ്യം യദാദൃശ്വരിതം മമ, സർവ്വം പുനന്തു
 മാ മാപോഽസതാം ച പ്രതിഗ്രഹം സ്വാഹാ.

എന്നു ജപിച്ചു ആചമിക്കണം.

സായംകാല ആചമനമന്ത്രം

അഗ്നിശ്ചമേതി മന്ത്രസ്യ ഭദ്ര ഋഷിഃ പ്രകൃതിഃ ഛന്ദഃ
 ആപോ ദേവതാ ആചമനേ വിനിയോഗഃ

ഓം അഗ്നിശ്ചമാ മന്യശ്ച മന്യപതയശ്ച മന്യ കൃതേഭ്യഃ പാപേഭ്യോ രക്ഷന്താം യദഹ്നാ പാപമകാഷം, മനസാ വാചാ ഹസ്താഭ്യോ പദ്ഭ്യോമുദരേണ ശിശ്നാ അഹസ്തദവലുമ്പതു യത്കിഞ്ച ഭൂരിതംമയി, ഇദമഹം മാമമൃതയോനൗ സത്യേ ജ്യോതിഷി പരമാത്മനി ജുഹോമി സ്വാഹാ.

എന്നു ജപിച്ചു ആചമനം ചെയ്യണം.

പുനർമ്മാർജ്ജനം

അനന്തരം ഏഴുപ്രാവശ്യം ശിരസ്സിൽ ജലം പ്രോക്ഷിച്ച് പുനർമ്മാർജ്ജനം കഴിക്കണം. ഇത് താഴെപ്പറയുന്ന മന്ത്രങ്ങളുടെ ഓരോ ഭാഗം ഓരോ പ്രാവശ്യം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് വേണ്ടതാകുന്നു. എട്ടാമത്തെ മന്ത്രത്താൽ ഭൂമിയിൽ ജലം പ്രോക്ഷിക്കുകയും, ഒമ്പതാമത്തേതുകൊണ്ട് വീണ്ടും മൂന്നു തവണ ശിരസ്സിൽ പ്രോക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ആപോ ഹിഷ്വേത്യാദി ഋക്ത്രയസ്യ സിന്ധുദീപ ഋഷിഃ ഗായത്രീ ഛന്ദഃ ആപോ ദേവതാ മാർജ്ജനേ വിനിയോഗഃ.

1. ഓം ആപോ ഹി ഷ്വാ മയോ ഭൂവഃ
2. ഓം താ ന ഊജേജ ദധാതന.
3. ഓം മഹേ രണായ ചക്ഷസേ.
4. ഓം യോ വഃ ശിവതമോ രസഃ.
5. ഓം തസ്യ ഭാജയതേഹ നഃ.
6. ഓം ഉശതീരിവ മാതരഃ.
7. ഓം തസ്മാ ആരം ഗമാമ വഃ.
8. ഓം യസ്യ ക്ഷയായ ജിന്വഥഃ
9. ഓം ആപോ ജനയഥാ ചനഃ.

അഘമർഷണം

പുനർമ്മാജ്ജനത്തിനുശേഷം വേണ്ടതു് അഘമർഷണമാകുന്നു. വലതു കൈയിൽ കുറെ ജലം എടുത്തു നാസികയുടെ അഗ്രഭാഗത്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു്,

ഋതം ച സത്യഞ്ചേതി മന്ത്രസ്യഘമർഷണഋഷിരനുഷ്ടപ്ഛന്ദോ ഭാവവൃത്തോ ദേവതാ അശ്വമേധാവൃതേ വിനിയോഗഃ

ഓം ഋതം ച സത്യഞ്ചാഭിധ്യാത്തപസോഽധ്യജായതതോ രാത്രിജായത തതഃ സമുദ്രോഽർണ്ണവഃ, സമുദ്രാഭ്യർണ്ണവാഭധി സംവത്സരോഽജായത, അഹോരാത്രാണി വിഭധദ്വിശ്വസ്യ മിഷന്തോ വശീ, ഓം സൂര്യചന്ദ്രമസൗ ധാതായഥാപുരുഷമകൽപയത്, ദിവഞ്ച പൃഥിവീഞ്ചാന്തരീക്ഷമഥോ സ്വഃ — എന്നീ മന്ത്രംകൊണ്ടു് അഘമർഷണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിന്റെ രീതി:— വലതുകൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ജലത്തെ (പ്രാണായാമക്രമം അനുസരിച്ചു് വലതു നാസികാഭാഗത്തെ അടച്ചിട്ടു്) ഇടതുനാസികയാൽ പ്രാണിച്ചശേഷം കുംഭകം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി മനസ്സുകൊണ്ടു് അഘമർഷണമന്ത്രം ജപിക്കണം. അനന്തരം വലതുനാസികാഭാഗം ദേഹസ്ഥിതപാപസമൂഹം പുറമേ പോകുന്നു എന്നു സങ്കല്പിച്ചു് രേചകഭാഗം ജലത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കയും, ആ ജലത്തെ ഇടതുഭാഗത്തുള്ള ഭൂമിയിൽ ബലമായി ഒഴിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

സൂര്യോപസ്ഥാനം

കൈകൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു് താഴെ കാണിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ സൂര്യസ്തുതിയായി ഉച്ചരിക്കണം. ഇതു് ഉപകരിക്കി

താഴെ തൊടാതെ കാൽവീരലുകൾ ഉന്നി നിന്നുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒറ്റക്കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ടോ, സൂര്യനെ നോക്കി ചുറ്റിക്കൊണ്ടോ കഴിവുപോലെ ആചരിക്കണം. അനന്തരം സൂര്യനെ സാഷ്ടാംഗം വീണ നമസ്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഓം ഉദൃത്യമിത്യസ്യപ്രസക്തം ഗൃഷിഃ ഗായത്രി
 മന്ത്രഃ സൂര്യോ ദേവതാ സൂര്യോപസ്ഥാനേ വിനിയോഗഃ

ഓം ഉദൃത്യം ജാതവേദസം
 ദേവം വഹന്തി കേതവഃ
 ഭൂശേ വിശ്വായ സൂര്യം. 1

ഓം ചിത്രമിത്യസ്യ കൗത്സഗൃഷിസ്ത്രിഷ്ടപ്
 മന്ത്രഃ സൂര്യോ ദേവതാ സൂര്യോപസ്ഥാനേ വിനിയോഗഃ.

ഓം ചിത്രം ദേവാനാമുദഗാദനീകം
 ചക്ഷുർമ്മിത്രസ്യ വരണസ്യാഗ്നേഃ
 ആപ്രാദ്യാവാപൃഥിവീ അന്തരീക്ഷം
 സൂര്യ ആത്മാ ജഗതസ്തസ്മുഷൗ

തച്ചക്ഷുർദേവഹിതം പുരസ്താപ്തമുക്തമുഹരത്.
 പശ്യേമ ശരദശ്ശതം ജീവേമ ശരദശ്ശതം നന്ദാമ ശരദശ്ശതം
 മോദാമ ശരദശ്ശതം ഭവാമ ശരദശ്ശതം ശൃണവാമ ശരദശ്ശതം
 പ്രബ്രവാമ ശരദശ്ശതമജിതാസ്ത്യാമ ശരദശ്ശതം ജ്യോക് ച
 സൂര്യം ഭൂശേ 3.

ഗായത്രിമന്ത്രം

മുൻവിവരിച്ച അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുശേഷം ഗായത്രി ജപം ആരംഭിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിന് ആറംഗങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ പൗർവാപര്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. ഗായത്യാവാഹനം. 2. ഋഷിന്യാസം. 3. ഷഡംഗ
ന്യാസം. 4. ധ്യാനം. 5. ജപം. 6. നമസ്കാരവും സമ-
പ്തനവും.

1. ആവാഹനം

ഇതുകരങ്ങളേയും കൂപ്പിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ ഉച്ചരിക്ക-
ണം:—

ആയാഹിത്യസ്യ വിശ്വാമിത്ര ഋഷിർ ഗായത്രിമന്ത്രഃ
സവിതാ ദേവതാ ജപോപനയനേ വിനിയോഗഃ

ഓം ആയാഹി വരദേ ദേവി
ത്ര്യക്ഷരേ ബ്രഹ്മ വാദിനി
ഗായത്രി മന്ത്രസാം മാതർ—
ബ്രഹ്മയോനി നമോഽസ്തുതേ!

2. ഋഷിന്യാസം

അനന്തരം ഋഷിന്യാസം ചെയ്യണം. ഇതു് ശിരസ്സ്, വായു, വക്ഷസ്സ് എന്നിവയെ വിശ്വാമിത്രൻ, ഗായത്രി, സാവിത്രി എന്നിവയ്ക്കായി സങ്കല്പിച്ചുകൊടുത്തു് താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് മേൽപറഞ്ഞ അംഗങ്ങളിൽ വലതു കൈവീരലുകൾകൊണ്ടു് സ്പർശിക്കുക.

ശിരസി വിശ്വാമിത്രഋഷയേ നമഃ
മുഖേ ഗായത്രിമന്ത്രസേ നമഃ
ഹൃദി സവിത്രേ ദേവതായൈ നമഃ

3. ഷഡംഗന്യാസം

അനന്തരം താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രങ്ങളുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് ഹൃദയം, ശിരസ്സ്, ശിഖ, കവചം, നേത്രത്രയം, കരതലകൾ

പുഷ്പം എന്നീ അംഗങ്ങളിൽ ഷഡംഗന്യാസം ചെയ്യണം.

ഓം ഹൃദയായ നമഃ
 ഓം ഭൂഃ ശിരസേഃ സ്വാഹാ
 ഓം ഭൂവഃ ശിഖായൈ വഷട്
 ഓം സ്വഃ കവചായ ഹുഃ
 ഓം ഭൂർഭൂവഃസ്വഃ നേത്രത്രയായ വരഷട്
 ഓം ഭൂർഭൂവഃ സ്വഃ കരതലകരപുഷ്പാഭ്യം
 അസത്രായ ഫട്.

ഇപ്രകാരം അംഗന്യാസം ചെയ്തശേഷം മൂന്നുതവണ കൈകൊട്ടി ദിഗ്ബന്ധം (ഭൂതാവേശങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ദിക്കുകളേയും ബന്ധിക്കുക) ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ന്യാസവിധിയുടെ പ്രയോഗം അവരവരുടെ ആചാര്യന്മാരിൽനിന്നും പഠിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നീട് ഉള്ളകൈയിൽ ഒരു പുഷ്പം വച്ച് പൂർണ്ണമുദ്രയായി ധ്യാനം ചെയ്യണം:—

4. ധ്യാനം

ഗായത്രീദേവിയെ ഹൃദയകമലത്തിലോ സൂര്യമണ്ഡലത്തിലോ ധ്യാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇത് ദിവസ സമയത്തെ ആശ്രയിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. രാവിലെ ബ്രഹ്മണി, ഉച്ചയ്ക്ക് വൈഷ്ണവി, വൈകുന്നേരത്ത് രുദ്രാണി എന്നും പേരുള്ള ഗായത്രീദേവിയെ ചുവടെ വിവരിക്കുന്ന ധ്യാനക്രമമനുസരിച്ച് ഗായത്രി, സാവിത്രി, സരസ്വതി എന്നു മൂന്നുപ്രകാരത്തിൽ ധ്യാനിക്കണം.

രാവിലത്തെ ധ്യാനം

ഓം പ്രാതർഗ്ഗായത്രി, രവിമണ്ഡലമദ്ധ്യസ്ഥാ, രക്തവർണ്ണാ, ദ്വിഭുജാ, അക്ഷസൂത്ര കമണ്ഡലധരാ, ഹംസാസ

നമാരൂഡാ, ബ്രഹ്മാണീ, ബ്രഹ്മദൈവത്യാ, കമാരീ, ഋഗ്വേദോദാഹൃതായേയയാ.

മദ്യയാഹ്ന ധ്യാനം

ഓം മദ്ധ്യാഹ്നേ സാവിത്രീ രവിമണ്ഡലമദ്ധ്യസ്ഥാ, കൃഷ്ണവർണ്ണാ, ചതുർഭുജാ, ത്രിണേത്രാ, ശംഖചക്രഗദാ പദ്മഹസ്താ, യുവതീ, ഗരുഡാരൂഡാ, വൈഷ്ണവീ, വിഷ്ണു ദൈവത്യാ, യജുർവേദോദാഹൃതാ യേയയാ.

സായാഹ്ന ധ്യാനം

ഓം സായാഹ്നേ സരസ്വതീ, രവിമണ്ഡലമദ്ധ്യസ്ഥാ ശുക്ലവർണ്ണാ, ദ്വിഭുജാ, ത്രിശൂലധരമങ്കരാ, പൂഷ ഭാസനമാരൂഡാ, പൂജാ, തദ്രാണീ, തദ്രദൈവത്യാ, സാമ വേദോദാഹൃതാ യേയയാ

5. ജപം

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ക്രമത്തിന് ഗായത്രീയുടെ രൂപങ്ങളെ ഹൃദയത്തിലോ സൂര്യമണ്ഡലമദ്ധ്യത്തിലോ ധ്യാനിച്ചിട്ട് ഗായത്രീമന്ത്രം 108 പ്രാവശ്യമോ, സാധിക്കാത്ത പക്ഷം 10 പ്രാവശ്യമെങ്കിലുമോ ജപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഗായത്രീജപം.

ഓം ഭൂർ ഭുവഃ സ്വഃ തത്സവിതുർവുരേണ്യം

ഭർഗ്ഗോ ദേവസ്യ ധീമഹി

ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത്.

ജപം ചെയ്യുമ്പോൾ വലതുകൈ മാലയോടുകൂടി 'ഗോമുഖി' എന്ന സഞ്ചിയുടെ ഉള്ളിലായിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം വസ്ത്രംകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കണം. ജപ

സംഖ്യ കണക്കാക്കുന്നതിന് രൂപാക്ഷമാല ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിന് സാധിക്കാത്തപക്ഷം വലതുകൈയിലുള്ള രേഖകളെ പെരുവിരൽ കൊണ്ടു തൊട്ട് കണക്കുകൂട്ടുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു. അതിന്റെ ക്രമം എങ്ങനെ എന്നാൽ 1. മോതിരവിരലിന്റെ മദ്ധ്യരേഖ 2. അതിന്റെ ആദ്യരേഖ 3. ചെറുവിരലിന്റെ ആദ്യരേഖ 4. 5. അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലും അവസാനത്തിലുമുള്ള രേഖകൾ 6. മോതിരവിരലിന്റെ ഒടുവിലത്തെ രേഖ 7. മദ്ധ്യവിരലിന്റെ ഒടുവിലത്തെ രേഖ 8. ചുണ്ടാണിവിരലിന്റെ അവസാനരേഖ 9. 10. ചുണ്ടാണിവിരലിന്റെ മദ്ധ്യവും ആദ്യവും ഉള്ള രേഖകൾ എന്നിങ്ങനെ യഥാക്രമം തൊട്ട് കണക്കുകൂട്ടിക്കൊള്ളണം. ഇത്രയും ആകുമ്പോൾ പത്തുപ്രാവശ്യം എണ്ണിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ വിധം ആവർത്തിച്ച് ജപസംഖ്യ പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ജപം, കേവലം ബാഹ്യമാക്കാതെ അതിന്റെ താൽപ്പര്യത്തിൽ മനസ്സുനിറുത്തി വേണ്ടതാകുന്നു. വൈകുന്നേരം വായുകോണിനെ നോക്കിയിരുന്ന് സൂര്യാസ്തമയം തുടങ്ങി നക്ഷത്രോദയംവരെ ജപിക്കേണ്ടതാണ്. അനദ്ധ്യായ (വേദാദ്ധ്യയനത്തിന് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന) ദിവസങ്ങളിൽ, രാവിലെ ഇരുപത്തിയെട്ടും, വൈകുന്നേരം പത്തും പ്രാവശ്യംവീതം ജപിച്ചാൽമതി. ജപമാല, രൂപാക്ഷമോ ഇരൂപാക്ഷക്കല്ലോ, വിദ്രുമമോകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടത് ആയിരിക്കണം. ഇവ കിട്ടാത്തപക്ഷം മുൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ വിരലുകളിലും ആവാം. ജപമാലയിൽ 108, 54, അല്ലെങ്കിൽ 27 മണികൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം, ഏകാഗ്ര ചിത്തത്തോടുകൂടി വേണം ജപം ചെയ്യേണ്ടത്. ജപകാലത്തിൽ അന്യരോട് സംസാരിക്കയോ, തല, കഴുത്ത്, ശരീരം ഇവകളെ അനക്കുകയോ, വായ് തുറക്കുകയോ

പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. സ്ഥലം ഏകാന്തവും, പരിശുദ്ധവും ആയിരിക്കണം. ജപം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു പാദത്തെ മറ്റൊരു പാദംകൊണ്ട് അമർത്തുക. വസ്ത്രംകൊണ്ട് തലമുടിയിട്ട് ജപം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. കൈ രാവിലെ നാഭിയുടെ സമീപത്തും, ഉച്ചയ്ക്ക് മാർച്ചിന് സമീപമായും വൈകുന്നേരം മുഖത്തിന് സമീപമായും ചേർത്ത് ജപിക്കേണ്ടതാണ്. ജലത്തിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ജപിക്കരുതു.

എണ്ണം എല്ലായ്പ്പോഴും കണക്കുകൂട്ടണം. കണക്കുകൂട്ടാത്തുള്ള ജപം മനസ്സിന് ചപലതയും മടിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിനാൽ അത് ആസൂത്രജപമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള ആസനം ദർഭ, കശ ഇവയോ പട്ടുവസ്ത്രമോ കമ്പളമോ, കൃഷ്ണാജിനമോ, പുലിത്തോലോ, ചണവസ്ത്രമോ. ആകാം. ഇതൊഴിച്ചു മറ്റൊന്നും പാടില്ല. ഒരാം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ആസനം, വസ്ത്രം, പാത്രം എന്നിവ ഒരു കാരണവശാലും അന്യരുടെ ഉപയോഗത്തിന് കൊടുക്കുന്നതും എടുക്കുന്നതും നന്നല്ല. തന്നത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തോളം ഇവ പരിശുദ്ധങ്ങളാകുന്നു.

ജപത്തിനുള്ള ഇരിപ്പ് ഏറ്റവും സൗകര്യപ്രദമായ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാവാം. (“സ്ഥിരസുഖമാസനം.”)

6. സമർപ്പണം

അനന്തരം താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന മന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചു സമർപ്പണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

“ഓം മഹേശ്വരനോത്പന്നാ
വിഷ്ണോർഹൃദയസംഭവാ
ബ്രഹ്മണാ സമനുജ്ഞാതാ
ഗച്ഛ ഭേദി യഥേച്ഛഹയാ.”

7. ആത്മരക്ഷ

മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉച്ചരിച്ചശേഷം വലതുചെവി തൊട്ട് ഉച്ചരിക്കണം:—

“ജാതവേദസ ഇത്യസ്യ കാശ്യപഃഷി സ്ത്രീഷ്ടപ് ഹരന്ദ്രോഽഗ്നിർ ദേവതാ ആത്മരക്ഷായാം ജപേ വിനിയോഗഃ.”

ഓം ജാതവേദസേ സുനവാമ സോമ-
മരാതീയതോ നിദഹാതി വേദഃ.
സ നഃ പർഷദതി ഓർഗ്ഗാണി വിശ്വാ
നാവേവ സിന്ധുഃ ഓരിതാത്യഗ്നിഃ.

8. രുദ്രോപസ്ഥാനം

ആത്മരക്ഷാനന്തരം കൈകൂപ്പി താഴെ പറയുമ്പോലെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് തുടങ്ങുന്ന നമസ്കരിക്കണം:—

“ഋതമിത്യസ്യ കലാഗ്നിരൂദ്രഃ ഷി രന്ഷ്ടപ് ഹരന്ദ്രോ രുദ്രോ ദേവതാ രുദ്രോപസ്ഥാനേ വിനിയോഗഃ.”

“ഓം ഋതം സത്യം പരം ബ്രഹ്മ
പുരുഷം കൃഷ്ണപിംഗലം
ഊർദ്ധ്വരേതം വിരൂപാക്ഷം
വിശ്വരൂപായ വൈ നമഃ”

9. സൂര്യാർഘ്യദാനം

രുദ്രോപസ്ഥാനം കഴിഞ്ഞു ഒരു ചെമ്പുപാത്രത്തിൽ ജലം നിറച്ച് അതിൽ കുറെ രക്തചന്ദനം കലക്കി ചുവന്ന പുഷ്പം, കറുക, അക്ഷതം എന്നിവ ഇട്ട് ജലപാത്രത്തെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും എടുത്തു ഒരിക്കൽ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു

തലയ്ക്കുകുളിലോ മധ്യത്തിലോ പിടിച്ചശേഷം ഉപ്പുകുറി
നിലത്തുതൊടാതെ കാൽവിരലുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട്
താഴെ കുറിക്കുന്ന മന്ത്രത്താൽ അർഘ്യജലത്തെ വെള്ള
ത്തിൽ ഒഴിക്കണം:—

“ഓം നമോ വിവസ്വതേ ബ്രഹ്മൻ
ഭാസ്വതേ വിഷ്ണുതേജസേ
ജഗത്സവിത്രേ ശുചയേ
സവിത്രേ കർമ്മദായിനേ
ഇദമർഘ്യം ഓം ശ്രീ സൂര്യായ നമഃ”

അനന്തരം ഇപ്രകാരം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് സൂര്യനെ
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കണം:—

“ഓം ജപാകസുമസങ്കാശം
കാശ്യപേയം മഹാദ്യുതിം
ധാന്താരിം സർവ്വപാപഹ്ലം
പ്രണതോഽസ്തി ദിവാകരം”

സൂര്യനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞു ഏഴനേറു വലതുകൈ
യിൽ കുറെ ജലം എടുത്തു—

“ഓം യദക്ഷരം പരിഭൃഷ്ടം
മാത്രാഹീനഞ്ച യദ്ഭവേത്
പൂർണ്ണം ഭവതു തത്സർവ്വം
ത്വത്പ്രസാദാത് സുരേശ്വരി”

—എന്നു ജപിച്ചു ഗായത്രിദേവിക്ക് നൽകുന്നു എന്ന
ഭാവനയോടെ ജലത്തിലോ താഴെയോ ഒഴിച്ചു ക്ഷമായാ
ചനം ചെയ്യണം.

അനന്തരം താഴെ കാണിക്കുന്ന സ്തോത്രമന്ത്രങ്ങളുച്ചരി
ക്കണം:—

“ഓം സന്ധ്യായൈ നമഃ, ഓം സാവിത്രൈ നമഃ,
ഓം ഗായത്രൈ നമഃ. ഓം സരസ്വതൈ നമഃ, ഓം ഭൂമൈ
നമഃ, ഓം അഭ്യുദയൈ നമഃ, ഓം അഹ്നയൈ നമഃ, ഓം
വായവേ നമഃ, ഓം അന്തരീക്ഷായ നമഃ, ഓം ഋഷിഭ്യോ
നമഃ, ഓം പ്രജാപതയൈ നമഃ. ഓം വിഷ്ണവേ നമഃ,
ഓം ത്രായൈ നമഃ, ഓം സർവ്വഭ്യോ ദേവേഭ്യോ നമഃ,
ഓം ബ്രഹ്മണേ നമഃ”

“ഓം നമസ്സവിത്രേ ജഗദേക ചക്ഷുഷേ
ജഗത് പ്രസൂതിസ്ഥിതിനാശഹേതവേ
ത്രയീമയായ ത്രിഗുണാത്മധാരിണേ
വിരിഞ്ച നാരായണ ശങ്കരാത്മനേ”

“ആകാശാത് പതിതം തോയം
യഥാ ഗച്ഛതി സാഗരം
സർവ്വദേവ നമസ്കാരഃ
കേശവം പ്രതി ഗച്ഛതി.”

കായേന വാചാ മനസേന്ദ്രിയൈർവ്വാ
ബുദ്ധ്യാത്മനാ വാ പ്രകൃതേ സ്വഭാവാത്
കരോമി യദ്യത് സകലം പരസ്മൈ
നാരായണായേതി സമർപ്പയാമി”

എന്നു ജപിച്ചു ആചമനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

—o—

ഇതുവരെ പ്രതിപാദിച്ച കാര്യങ്ങൾ സകലരും പതി
വായി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനകീഴിൽ ഓരോ
ഉപാസകന്മാർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട നിത്യാനുഷ്ഠാന വിധികളും
അവരുടെ അറിവിലേക്കായി സംഗ്രഹിച്ചു വിവരിക്കുന്നു.

താന്ത്രികസന്ധ്യ

ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നും ഉപദേശം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കാണ് താന്ത്രികസന്ധ്യ വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതുനിമിത്തം ഇഷ്ടദേവതാപ്രസാദവും തലോരാ അപൂർവ്വമായ സ്രീശുഭദ്രാദികളും ഗുരൂപദേശം ലഭിച്ചശേഷം ഈ വിധി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഉപനിതരായ ത്രൈവർണ്ണികന്മാർ വൈദികസന്ധ്യാവന്ദനത്തിനുശേഷം താന്ത്രികസന്ധ്യ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഇഷ്ടദേവതയുടെ മൂലമന്ത്രബീജങ്ങളെ അവിടവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഇഷ്ടദേവതയുടെ വ്യത്യാസത്തെ ആശ്രയിച്ച് മൂലമന്ത്രങ്ങൾക്കും ദേവമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പൊതുവായ അനുഷ്ഠാനക്രമം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

താന്ത്രിക ആചമനം

“ഓം ആത്മത്തത്വായ സ്വാഹാ.

ഓം വിദ്യാത്തത്വായ സ്വാഹാ

ഓം ശിവത്തത്വായ സ്വാഹാ”

—എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചു മൂന്നുതവണ ആചമന വിധി പ്രകാരം ജലം പാനം ചെയ്യണം.

ഇതിനു് രണ്ടു് അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഒന്നു് ജലം പാവനമാക്കുന്നതു്, മററതു് അതിനെ ശിരസ്സിൽ പ്രോക്ഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

പാവനമന്ത്രം

* ഓം ഗംഗേ ച യമുനേ ചൈവ
ഗോദാവരി സരസ്വതി
നർമ്മദേ സിന്ധു കാവേരി
ജലേസ്ഥിൻ സന്നിധിം കരു.

ഈ മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ജലത്തിൽ ധേനുവിളക്കു കാണിക്കണം. അനന്തരം പെരുവിരൽ, മദ്ധ്യവിരൽ, മോതിരവിരൽ ഇവകളെ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന തത്ത്വമുദ്രയാൽ മൂന്നു തവണ ഭൂമിയിലും, ഏഴു പ്രാവശ്യം ശിരസ്സിലും ബീജമന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ജലം പ്രോക്ഷിക്കണം. ബീജമന്ത്രം ഓരോ ദേവതയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ആകുകൊണ്ട് അവകളെ ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. മുദ്രകളും അപ്രകാരം തന്നെ.

ആചമനവും, മാർജ്ജനവും സ്ഥൂലശരീരത്തെ ശുദ്ധമാക്കുന്നു.

*ഇവ ഭാരതവണ്ഡത്തിലെ അഞ്ചു പ്രഖ്യാത നദികളാകുന്നു. അവ ജലത്തിൽ സാന്നിധ്യം ചെയ്യാൻ ആവാഹിക്കപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ പഞ്ചപ്രവാഹങ്ങളും സൂര്യങ്കൽനിന്നും സഭാ ഷ്ടകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഞ്ചു ഷ്ടകകളാണ്. പ്രകാശം, ചൂട്, പ്രാണശക്തി എന്നിവ മാത്രമല്ല; ജീവശക്തിപോലും സൂര്യങ്കൽനിന്നാണ് പ്രവഹിക്കുന്നത്. ഈ ഷ്ടകകൾ ബോധവും ജീവനുമുള്ള നദികളാകുന്നു. വഴിയാകുംവണ്ണം ആവാഹിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും സാന്നിധ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രാണായാമം

അനന്തരം പ്രാണായാമം അനുഷ്ഠിക്കണം. മൂലമന്ത്രജപത്തോടുകൂടി വൈദിക സന്ധ്യാവിധിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ക്രമത്തെ ആശ്രയിച്ചുതന്നെ ഇവിടെയും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രാണായാമം; പ്രാണനേയും, സൂക്ഷ്മശരീരത്തേയും പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു. പ്രാണനെന്നത് ജഗദ്യാപകമായ ശക്തിയാണെന്നും കാരാല്ലെന്നും ധരിച്ചിരിക്കണം.

ഷഡംഗന്യാസം

ഇത് വൈദികസന്ധ്യയിൽ വിവരിച്ചപോലെതന്നെ ഏകിലും, വ്യാഹൃതികൾക്കു പകരം ഇഷ്ടദേവതയുടെ ബീജമന്ത്രംപേര് ഉച്ചരിക്കണമെന്നുള്ള വ്യത്യാസം ഉണ്ട്.

ഓം (ബീജമന്ത്രം) ഹൃദയായ നമഃ

ഓം ,, ശിരസേ സ്വാഹാ

ഓം ,, ശിഖായൈ വഷട്

ഓം ,, കവചായ ഹ്രം

ഓം ,, നേത്രത്രയായ വൗഷട്

ഓം ,, കരതലകരപൃഷ്ഠാഭ്യം

അസ്രായ ഫട്

ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആറവയവങ്ങളും, ശരീരത്തിൽ പ്രാണശക്തിയെ വഹിക്കുന്ന ആറു മുഖ്യഭാഗങ്ങളാകുന്നു. ഈ ക്രിയ, അന്ത്യലിപിയുടെ ശബ്ദത്തിൽ ധ്യാനിക്കുന്നതോടുകൂടി ബീജമന്ത്രത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാണശക്തിദ്വാരാ ആത്മശക്തിയെ ഉണർത്തുന്ന ഒന്നാകുന്നു.

ന്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ശക്തിയെ സംഭരിക്കുകയാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മന്ത്രമുച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഏദയം നെററി, മുർദ്ധാവു, ഭുജങ്ങൾ, കണ്ണുകൾ, ഉള്ളുകൈകൾ മുതലായ വിവിധ അംഗങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതോടുകൂടി ഇവകളിൽ ശക്തി സംഭരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ബലമായി സങ്കല്പിക്കുകയും വേണം.

പുനർമ്മാർജ്ജനം

ഇടത്തെ ഉള്ളുകൈയിൽ കുറെ ജലം എടുത്തു വലതു കൈകൊണ്ടു മൂടി താഴെപ്പറയുന്ന അഞ്ചു ബീജങ്ങളെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഉച്ചരിച്ച ജലത്തെ പവിത്രമാക്കുക:—

ഹം. യം. വം. ലം. രം.

ഈ ക്രമത്തിൽ പവിത്രമാക്കപ്പെട്ട ജലത്തെ ബീജമന്ത്രത്തോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞ രീതിയിൽ (പെരുവിരൽ, മദ്ധ്യവിരൽ, മോതിരവിരൽ, ഇവയെ ചേർത്തു) ശിരസ്സിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം പ്രോക്ഷിച്ചശേഷം കുറെ ജലം ഉള്ളുകൈയിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അഘമർഷണം

ഇടത്തെ ഉള്ളുകൈയിൽ ശേഷിപ്പുള്ള ജലത്താൽ അഘമർഷണം കഴിക്കണം. ഈ ജലം വലതു കൈയിൽ ഒഴിച്ചു, വൈദികസന്ധ്യയിൽ അഘമർഷണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളപോലെ സകല കർമ്മവും അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം 'ഫട' എന്നുചരിച്ചുകൊണ്ടു ഊക്കോടെ നിലത്തൊഴിക്കണം.

വൈദിക ആചമനം

കൈകഴുകിയശേഷം 25-ാം വശത്തു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികമന്ത്രത്താൽ വീണ്ടും ആചമനം ചെയ്യണം.

തർപ്പണം

അനന്തരം ദേവന്മാർക്കായി തർപ്പണം കഴിക്കണം. താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഓരോരുത്തർക്കായി ദേവതീർത്ഥത്താൽ മൂന്നുതവണ ജലം തർപ്പിക്കണം. (ദേവതീർത്ഥമെന്തെന്ന് മുൻ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

- ഓം ദേവാംസുതർപ്പയാമി
- ഓം ഋഷീംസുതർപ്പയാമി
- ഓം പിതൃംസ്തർപ്പയാമി
- ഓം മനുഷ്യാംസുതർപ്പയാമി
- ഓം ഗുരുംസുതർപ്പയാമി
- ഓം പരമഗുരും സുതർപ്പയാമി
- ഓം പരാപരാഗുരുംസുതർപ്പയാമി
- ഓം പരമേഷിഗുരുംസുതർപ്പയാമി
- ഓം ഇഷ്ടദേവതാസുതർപ്പയാമി

സൂര്യാർഘ്യം

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം തർപ്പണം കഴിഞ്ഞശേഷം പ്രത്യക്ഷദേവനായ സൂര്യന്, താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ട്, അർഘ്യം നൽകണം.

“ഓം ശ്രീം ഹംസമാന്താണയരൈവായ പ്രകാശ ശക്തിസഹിതായ ഇദമർഘ്യം ഓം ശ്രീ സൂര്യായ നമഃ.”

അർഘ്യം രണ്ടുകൈയിലും ജലം കോരീട്ടാണു് നൽകുന്നതെങ്കിൽ പെരുവിരലുകളെ ചൂണ്ടാണിവിരലിനോടു് ചേർക്കാതെ മറ്റൊല്ലാ (എട്ടു) വിരലുകളും യോജിപ്പിച്ചു് ജലംനിറച്ചു് നൽകേണ്ടതാകുന്നു. പെരുവിരൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് നൽകപ്പെടുന്ന ജലം മദ്യത്തിനു തുല്യമാണെന്നും, അതിനാൽ നിഷിദ്ധമാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദേവതാർഘ്യം

അനന്തരം ഇഷ്ടദേവതയുടെ ഗായത്രി ജപിച്ചുകൊണ്ടോ, അല്ലാത്തപക്ഷം താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടോ, മൂന്നുതവണ അർഘ്യം കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിന്റെ ശ്രമം വൈദികസന്ധ്യയിൽ വിവരിച്ചുപോലെ തന്നെ.

ഓം സൂര്യമണ്ഡലമദ്ധ്യസ്ഥായൈ*.....ദേവതായൈ നമഃ.

ഗായത്രിധ്യാനം

താഴെ കാണിക്കുന്ന ധ്യാനമന്ത്രം അതതു കാലങ്ങളിൽ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് ധ്യാനിക്കേണ്ടതാണു്.

* ഇവിടെ ഇഷ്ടദേവതയുടെ പേരു ചേർക്കണം.

പ്രാതകാലത്തിൽ:—

ഓം കുമാരീ മൃഗ്വേദയുതാം
ബ്രഹ്മരൂപാം വിചിന്തയേത്
ഹംസസ്ഥിതാംകുശാസ്താം
സൂര്യമണ്ഡലസംസ്ഥിതാം

മദ്ധ്യാഹ്നകാലത്തിൽ:—

ഓം മദ്ധ്യാഹ്നേ വിഷ്ണുരൂപാഞ്ച
താർക്ഷ്യസ്ഥാം പീതവാസസം,
യുവതീഞ്ച യജുർവേദാം
സൂര്യമണ്ഡലസംസ്ഥിതാം

സായംകാലത്തിൽ:—

ഓം സായാഹ്നേ ശിവരൂപാഞ്ച
വൃദ്ധാം വൃഷഭവാഹിനീം
സൂര്യമണ്ഡലമദ്ധ്യസ്ഥാം
സാമവേദസമായുതാം

അനന്തരം തന്റെ ഉപാസനാമൂർത്തിയായ ഇഷ്ടദേ
വതയുടെ *ഗായത്രിയെ 10 പ്രാവശ്യം ജപിക്കേണ്ടതാക
ുന്നു. ജപാനന്തരം വലതുകൈയിൽ കുറെ ജലം എടുത്ത്,

* ഇതു ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു.

(പാർത്ഥന

* ഗുഹ്യാതിഗുഹ്യഗോപത്രി തപം

ഗുഹാണാസ്മത്കൃതം ജപം

സിദ്ധിർഭവതു മേ ദേവി

തപത്പ്രസാദാൻമഹേശ്വരീ

എന്നു ജപിച്ചു് ഇഷ്ടദേവത പുരുഷനാണെങ്കിൽ വല തുകൈയിലും, സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ ഇടതുകൈയിലും നല്ല നനായി ഭാവിച്ചു് ആ ജപം താഴെ ഒഴിക്കണം.

താന്ത്രികസന്ധ്യാ സമാപ്തം.

(ബ്രഹ്മയജ്ഞം

ഇതുവരെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സകല കർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം, നാലു വേദങ്ങളുടേയും ആദ്യത്തെ മന്ത്രം ഉച്ചരിക്കണം. ഇതിന് 'ബ്രഹ്മയജ്ഞം' എന്നു പറയുന്നു. ഇതും എല്ലാവരും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഉപാസകന്മാർ മാത്രം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ പോരാ.

ഋഗ്വേദം

മധുച്ഛന്ദഃ ഋഷിഃ ഗായത്രിഹന്ദഃ അഗ്നിർദേവതാ
ബ്രഹ്മയജ്ഞേവേ വിനിയോഗഃ

* യഥായോഗ്യം ലിംഗഭേദം ചെയ്യുക.

ഓം അഗ്നിമീളേ പുരോഹിതം
 യജ്ഞസ്യ ദേവമൃതപിജം
 ഹോതാരം രത്നധാതമം. ഓം.

യജുർവേദം

യാജ്ഞവൽക്യ ഋഷി സ്ത്രീഷ്ടുപ്തന്ദോ വായുർദേവതാ
 ബ്രഹ്മയജ്ഞപേ വിനിയോഗഃ

ഓം ഇഷേ തോർജേ താ
 വായവസേമാവായവസ്ഥഃ
 ദേവോ വഃ സവിതാ പ്രാർപ്പയതു
 ശ്രേഷ്ഠതമായ കർമ്മണേ. ഓം.

സാമവേദം

ഗൗതമ ഋഷി രനുഷ്ടുപ്തന്ദഃ സൂര്യോ ദേവതാ ബ്രഹ്മ
 യജ്ഞപേ വിനിയോഗഃ.

ഓം അഗ്ന ആയാഹി വീതയേ
 ഗുണാനോ ഹവ്യഭാതയേ
 നിഹോതാ സത്സിബർഹിഷി. ഓം.

അഥർവ്വവേദം

പിപ്പലാദ ഋഷി തഷ്ണിക്തന്ദോ വരുണോ ദേവ
 താ ബ്രഹ്മയജ്ഞപേ വിനിയോഗഃ.

ഓം ശന്നോ ദേവീരഭിഷ്ടയേ
 ആപോ ഭവന്തുപീതയേ
 ശം യോരഭി സ്രവന്തു നഃ ഹരിഃ. ഓം.

നാലു വേദങ്ങളുടേയും ആദ്യ മന്ത്രമുച്ചരിച്ചശേഷം ഉപനിഷത്ത്, ഗീത, ദേവീമാഹാത്മ്യം, ഭാഗവതം, രാമായണം എന്നിവകളിൽ ഏതെങ്കിലും അഭിരുചിപോലെയഥാവിധി പാരായണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഈവിധം ബ്രഹ്മയജ്ഞമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനാൽ ഋഷികളുമായുള്ള ഋണത്തിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുന്നു.

ദേവപൂജനവിധി

ബ്രഹ്മയജ്ഞം നടത്തിയതിനുശേഷം ഇഷ്ടദേവപൂജ ചെയ്യണം. അതിന്റെ വിധിയും സംഗ്രഹിച്ചു വിവരിക്കാം. ഈ ഭാഗം ഉപാസകന്മാർക്ക് പ്രത്യേകമുള്ളതാണ്. എല്ലാവരും അവരവരുടെ ഇഷ്ടദേവനെ പൂജിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നും മന്ത്രം സ്വീകരിക്കുകയും അതിനുശേഷം നിയമമേന പൂജാ ധ്യാന ജപാദികൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് എല്ലാവരുടേയും കടമയാകുന്നു. പൂജയ്ക്കുള്ള പ്രശസ്ത കാലം മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനു മുമ്പാണെന്നാണ് ആർഷസിദ്ധാന്തം. ആകയാൽ പ്രാതഃകാലത്തെ സന്ധ്യാവന്ദനാദി അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുശേഷം ദേവപൂജ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പലേ ദേവീ ദേവന്മാരെ പൂജിക്കുന്നതിനുള്ള വിധികൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളവ അഞ്ചാകുന്നു. ചരാചരസ്വരൂപമായ സൃഷ്ടി മുഴുവനും പഞ്ചഭൂതാത്മകമായിരിക്കുകാരണം പ്രത്യേക വ്യക്തിയിലും ഓരോ തത്ത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പൃഥ്വിതത്ത്വത്തിന് അധിപതി ശിവനാകുന്നു. ജലതത്ത്വത്തിന് ഗണപതിയും, അഗ്നിതത്ത്വത്തിന് സൂര്യനും, വായുതത്ത്വത്തിന് ശക്തിയും, ആകാശതത്ത്വത്തിന് വിഷ്ണുവും അധിഷ്ഠാനദേവതകളാകുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ യാതൊരു മനുഷ്യനിൽ

യാതൊരു തത്ത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിനനുസരിച്ച് അവന്റെ മനസ്സ് ആ ദേവനിൽ രമിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ ദേവൻ (ദേവി) അവന്റെ ഇഷ്ടദേവതയായിത്തീരുന്നു. ഈ ഇഷ്ടദേവതയുടെ ഉപാസനാക്രമത്തെയാകുന്നു ശ്രീ ഗുരുദേവകൽനിന്നും ദീക്ഷാരൂപമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. ഇവിടെ പഞ്ചദേവതകളുടെയും പൊതുവായ ഒരു പഞ്ചായതനപൂജാപദ്ധതിക്രമം വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദിത്യൻ, അംബിക, വിഷ്ണു, ഗണനാഥൻ, മഹേശ്വരൻ എന്ന അഞ്ചു ദേവതകളും ഒരേ സമുപബ്രഹ്മത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾതന്നെ എന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പഞ്ചായതനം.

ഗണപതി, ശിവൻ, വിഷ്ണു, ദേവി, സൂര്യൻ ഇവരാകുന്നു, അഞ്ചു മുഖ്യ ദേവതകൾ. ഇവരെയാകുന്നു 'പഞ്ചായതന' മെന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ അഞ്ചു ദേവതകളിലുംവെച്ച് ആരാണോ ഇഷ്ടദേവത ആ ദേവതയുടെ നാമത്താൽ ആ പഞ്ചായതനം അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ ഇഷ്ടദേവതയുടെ പൂജ മുഖ്യവും, ഇതരദേവതകളുടെ പൂജ ഗൗണവും ആകുന്നു. ഈ ക്രമത്തിൽ ഗണേശപഞ്ചായതനം, ശിവപഞ്ചായതനം, വിഷ്ണുപഞ്ചായതനം, ദേവീപഞ്ചായതനം, സൂര്യപഞ്ചായതനം എന്ന നാമങ്ങളാൽ അഞ്ചു പഞ്ചായതനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാകുന്നു.

ഗണേശ പഞ്ചായതനത്തിൽ:— മദ്ധ്യഭാഗത്തു് ഗണേശനും. ഈശാനകോണിൽ വിഷ്ണുവും, അഗ്നികോണിൽ മഹാദേവനും, നിരൂതികോണിൽ സൂര്യനും, വായുകോണിൽ ദേവിയും കൽപിക്കപ്പെടുന്നു.

ശിവപഞ്ചായതത്തിൽ:— മദ്ധ്യഭാഗത്തു് ശങ്കരനും, ഈശാനകോണിൽ വിഷ്ണുവും, അഗ്നികോണിൽ സൂര്യനും, നിരൂതികോണിൽ ഗണേശനും, വായുകോണിൽ ദേവിയുമാകുന്നു.

വിഷ്ണുപഞ്ചായതത്തിൽ:— മദ്ധ്യഭാഗത്തു് വിഷ്ണുവും, ഈശാനകോണിൽ ശങ്കരനും, അഗ്നികോണിൽ ഗണേശനും, നിരൂതികോണിൽ സൂര്യനും, വായുകോണിൽ ദേവിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ദേവീപഞ്ചായതത്തിൽ:— മദ്ധ്യഭാഗത്തു് ദേവികും, ഈശാനകോണിൽ വിഷ്ണുവിനും, അഗ്നികോണിൽ മഹാദേവനും, നിരൂതികോണിൽ ഗണപതികും, വായുകോണിൽ സൂര്യനും സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്നു.

സൂര്യപഞ്ചായതത്തിൽ:— മദ്ധ്യഭാഗത്തു് സൂര്യനും, ഈശാനകോണിൽ മഹാദേവനും, അഗ്നികോണിൽ ഗണപതിയും, നിരൂതികോണിൽ വിഷ്ണുവും, വായുകോണിൽ ദേവിയും ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

ഈ ക്രമത്തിന്നു് അവരവരുടെ ഇഷ്ടദേവതാപ്രധാനമായ പഞ്ചായതത്തെ ആദായനസ്തായി ഭവനത്തിൽ പ്രത്യേകം സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിൽ കിഴക്കോ വടക്കോ മുഖമായി സ്ഥാപിച്ചു് യഥാവിധി പൂജിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിധിപ്രകാരം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ, ഘടം, പടം, അഗ്നി, സാളഗ്രാമശില, ഗ്രന്ഥം, ശിവലിംഗം, ജലം എന്നിവ പൂജിക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരങ്ങളാകുന്നു. ജലത്തിലും, സാളഗ്രാമശിലയിലും, ബാണലിംഗത്തിലും എല്ലാ ദേവന്മാരെയും പൂജിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ ദേവന്മാരെ ആവാഹിക്കയോ വിസർജ്ജിക്കയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഈ സമൂലപദാർത്ഥങ്ങളെ അല്ല നാം പൂജിക്കുന്നത്. *നമ്മേ മുന്തിപൂജകൻമാരെന്നു പറഞ്ഞ് ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് മുർഖതയാകുന്നു. സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനും നിർവ്വീകാരനും സർവ്വവ്യാപിയുമായ പരമാത്മാവിനെ നാം വിഗ്രഹം, അഗ്നി, ജലം എന്നു തുടങ്ങിയ ദിവ്യസാമാനങ്ങളിൽ പീഠങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ച് ആ പീഠത്തേ അവലംബനമാക്കി പൂജിക്കുകയാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

പൂജാക്രമം. (സാമാന്യാർക്കുവേണ്ടി)

പൂജകൻ ദേവതയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു് ആസനത്തിൻമേലിരുന്നശേഷം ആചമനാദി (25-ാം വശം) കളെക്കൊണ്ട് വീണ്ടും ശരീരശുദ്ധി വരുത്തി ആദ്യമായിട്ട് പൂജയ്ക്കുപയുക്തമായ സാമാന്യാർക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ജലത്താൽ ത്രികോണാകൃതിയിൽ ഒരു മണ്ഡലം വരച്ച് അതിനെ ചുറ്റി ഒരു വൃത്തവും, അതിനു പുറമേ ഒരു ചതുഷ്കോണവും നിർമ്മിച്ചിട്ട് അതിന്മേൽ 'ഓം ആധാരശക്തയേ നമഃ' എന്നു ജപിച്ച് അൽപ്പം ചന്ദനവും, അക്ഷതവും, പൂഷ്പവും ഇടണം. അനന്തരം ഒരു ചെമ്പുപാത്രമോ കിട്ടുമെങ്കിൽ ശംഖോ എടുത്തു് 'ഹൃദ്യ' എന്ന മന്ത്രത്താൽ കഴുകി ശംഖിനെ മൂന്നു കാലുള്ള പീഠത്തോടുകൂടിയും, ചെമ്പുപാത്രമെങ്കിൽ നേരിട്ടും മണ്ഡലത്തിൽ വയ്ക്കണം. പിന്നീട് 'നമഃ' എന്നു ചരിച്ച് അതിൽ

* മുന്തിപൂജയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നവർക്ക് തക്കതായ സമാധാനം പറയുന്നതിനു വേണ്ട യുക്തികളും പ്രമാണങ്ങളും ശ്രീമത് സദാനന്ദസ്വാമി സന്നിധിയിൽ നിന്നും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള "വിഗ്രഹാരാധന" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ജലം നിറയ്ക്കണം. ജലത്തിൽ കറുക, ചന്ദനം, അക്ഷതം, പുഷ്പം എന്നിവ ഇട്ടശേഷം *അങ്കുശമുദ്രയാൽ ജലത്തെ സ്പർശിച്ചിട്ട്,

“ഓം ഗംഗേ ച യമുനേ ചൈവ
ഗോദാവരി സരസ്വതി
നർമ്മദേ സിന്ധു കാവേരി
ജലേസ്തിൻ സന്നിധിം കരു”

—എന്ന മന്ത്രം ചൊല്ലി ‘വം’ എന്ന വരണബീജം ജപിച്ചു, യേനമുദ്ര കാണിച്ചു, 10 പ്രണവം ജപിച്ചു ഗന്ധപുഷ്പാദികൾ അർച്ചിച്ചു അർഘ്യത്തെ സൂക്ഷിക്കുക.

ആസനശുദ്ധി

അടുത്തതായി ചെയ്യേണ്ടതു് പൂജകന്മാർ ഇരിക്കാനുള്ള ആസനത്തിന്റെ *ശുദ്ധിയാകുന്നു. ആസനത്തിനതാഴെ ഭൂമിയിൽ ഒരു ത്രികോണം വരച്ചു അതിൽ ചന്ദനത്തിൽ മുക്കിയ ഒരു പുഷ്പം—

“ഏതേ ഗന്ധപുഷ്പേ, ആധാരശക്തയേ കമലാസനായ നമഃ” എന്നു ചരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടുക.

അനന്തരം വലതുകൈകൊണ്ടു് ആസനം തൊട്ടുകൊണ്ടു്—

ഓം ആസനമന്ത്രസ്യ മേരുപുഷ്പം ഋഷിഃ സുതലം
മന്ത്രഃ കൂർമ്മോ ദേവതാ ആസനപരിഗ്രഹേ വിനിയോഗഃ.

* മുദ്രകൾ താത്ത്രികന്മാരോടു് ഗ്രഹിക്കണം.

“ഓം പൃഥ്വി ത്വയാ ധൃതാ ലോകാ
ദേവി ത്വം വിഷ്ണുനാ ധൃതാ
ത്വം ച ധാരയ മാം ദേവി
പവിത്രം കരു ചാസനം”

—എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചശേഷം കൈകൂപ്പി തൊഴുതു
കൊണ്ടു്—

“ഓം വാമേ ഗുരുഭ്യോ നമഃ”

എന്നു് ഇടത്തും,

“ഓം ദക്ഷിണേ ഗണേശായ നമഃ”

എന്നു് വലത്തും,

“ഓം പശ്ചാത് ക്ഷേത്രപാലായ നമഃ”

എന്നു് പിൻഭാഗത്തും,

“ഓം ഊർദ്ധ്വേ ബ്രഹ്മണേ നമഃ”

എന്നു് ഊർദ്ധ്വഭാഗത്തും,

“ഓം അധോ അനന്തായ നമഃ”

എന്നു് അധോഭാഗത്തും,

“ഓം സമുഖേ (പൂജനീയ) ദേവതാഭ്യോ നമഃ”

എന്നു് മുൻഭാഗത്തും തൊഴണം.

ഗന്ധാദികളുടെ അർച്ചന

“ ‘വം’ ഏതേഭ്യോ ഗന്ധാദിഭ്യോ നമഃ”

—എന്ന മന്ത്രത്താൽ പുഷ്പം തുടങ്ങിയ പൂജാ സാമഗ്രികളിൽ
മുൻ പൂജിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള അർഘ്യജലം മൂന്നുതവണ പ്രോക്ഷി
ക്കണം (തളിക്കണം)

അനന്തരം—

“ഏതേ ഗന്ധപുഷ്പേ, ഏതേഭ്യോ ഗന്ധാദിഭ്യോ നമഃ ഏതേ ഗന്ധപുഷ്പേ, ഏതേദധിപതയേ വിഷ്ണവേ നമഃ, ഏതത് സമ്പ്രദാനേഭ്യോ നാരായണാദിഭ്യോ നമഃ.”

—എന്നു ജപിക്കണം.

സങ്കൽപ്പം

അനന്തരം സങ്കൽപ്പം ചെയ്യണം—

“ശ്രീ വിഷ്ണുർനമോദ്യ *.....മാസി.....വക്ഷേ.....
തിമൗ.....ഗോത്രം.....നാമാ ശ്രീ വിഷ്ണുപ്രീതികാമഃ
(സ്പേഷ്ടദേവതാപ്രീതികാമോവാ) യഥാ മിലിതോപ
ചാരദ്രവ്യഃ ഗണപത്യാദി നാനാദേവതാപൂജാപൂർവ്വകം
.....പഞ്ചായതനദേവതാപൂജനകർമ്മാഹം കരിഷ്യേ”

ഗണേശാദി പഞ്ചദേവതാ പൂജനം

ഏതേ ഗന്ധപുഷ്പേ, ഓം ഗണേശാദി പഞ്ചായതന
ദേവതാഭ്യോ നമഃ,

ഏതത് പുഷ്പം, ഓം ഗണേശാദിപഞ്ചായതന ദേവ
താഭ്യോ നമഃ

ഏഷ ധൂപഃ, ഓം ഗണേശാദിപഞ്ചായതന ദേവതാ
ഭ്യോ നമഃ,

ഏഷ ദീപഃ, ഓം ഗണേശാദിപഞ്ചായതന ദേവതാ
ഭ്യോ നമഃ,

* കുത്തിട്ടിടുള്ളത് യഥായോഗ്യം മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം
പൂരിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

ഏതെന്നവേദം, ഓം ഗണേശാദി പഞ്ചായതന
ദേവതാഭ്യോ നമഃ.

—എന്നുചരിച്ചുകൊണ്ട് തത്തദ്ഭൂവൃന്ദം സമർപ്പിക്ക
ണം.

സൂര്യാർഘ്യം

അനന്തരം കുറെ അർഘ്യം എടുത്തു് ---

..ഏഹി സൂര്യ സഹസ്രാംശോ

തേജോരാശേ ജഗത്പതേ

അനുകമ്പയ മാം ഭക്തം

ഗ്രഹാണാർഘ്യം ദിവാകരഃ

നമോ വിവസ്വതേ ബ്രഹ്മൻ

ഭാസ്വതേ വിഷ്ണുതേജസേ

ജഗത്സവിത്രേ ശുചയേ

സവിത്രേ കർമ്മദായിനേ

ഇദമർഘ്യം ശ്രീ സൂര്യായ നമഃ"

എന്നു ജപിച്ചു് സൂര്യദേവനായി നൽകണം.

സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഗണേശാദി പ്രത്യേകദേവതകളുടെ
ധ്യാനം, പ്രണാമം മുതലായവ പാരംചെയ്തു പൂജ കഴിക്കേ
ണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിന്
ചുരുങ്ങിയ പൂജ കഴിച്ചശേഷം മുഖ്യ (ഇഷ്ട) ദേവതയുടെ
ധ്യാനാദികളെ ചൊല്ലി ധ്യാനിച്ചു പൂജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രാണായാമം

മുമ്പു് കൊടുത്തിട്ടുള്ളപോലെ, ആരാധിക്കേണ്ട ദേവ
തയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രാണായാമം ചെയ്യണം.

എല്ലാ പൂജകൾക്കുമുള്ള ചടങ്ങുകൾ:—

1. കരന്യാസം. 2. അംഗന്യാസം. 3. ധ്യാനം.
4. ഉപചാരം. 5. ജപം. 6. പ്രാർത്ഥന. 7. പ്രണാമം.
ഇവകളാകുന്നു. മാതൃകയായി ഗണേശപൂജ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

ഗണേശപൂജ

ആദ്യമായി, കരന്യാസവും അംഗന്യാസവും താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ ജപിച്ചുകൊണ്ട് അനുഷ്ഠിക്കണം.

1. കരന്യാസം.

ഓം ഗാം അംഗുഷ്ഠാഭ്യോ നമഃ
ഓം ഗീം തജ്ജനീഭ്യോ സ്വാഹാ
ഓം ഗൂം മധ്യമാഭ്യോ വൗഷട്
ഓം ഗൈം അനാമികാഭ്യോ ഹ്രീം
ഓം ഗൗം കനിഷ്ഠികാഭ്യോ വൗഷട്
ഓം ഗഃ കരതലകരപുഷ്പാഭ്യോ
അസ്രായഹ്മദ്.

2. അംഗന്യാസം.

ഓം ഗാം ഏദയായ നമഃ
ഓം ഗീം ശിരസേ സ്വാഹാ
ഓം ഗൂം ശിഖായൈ വഷട്
ഓം ഗൈം കവചായ ഹ്രീം
ഓം ഗൗം നേത്രത്രയായ വൗഷട്
ഓം ഗഃ അസ്രായഹ്മദ്

3. ധ്യാനം.

ഓം ഖർച്ചം സ്ഥൂലതന്ത്രം ഗജേന്ദ്രവദനം

ലംബോദരം സുന്ദരം

പ്രസ്യന്ദനമദഗന്ധലബ്ധധമധുപ-

വ്യാലോലഗന്ധസ്ഥലം

ദന്താലാതവിദാരിതാരിതധീരൈഃ

സിന്ധൂരശോഭാകരം

വന്ദേ ശൈലസുതാസുതം ഗണപതിം

സിദ്ധിപ്രദം കാമദം

—ഇപ്രകാരം ധ്യാനിച്ചശേഷം ഉപചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പൂജ ചെയ്യണം.

4. ഉപചാരം.

ഒരു പുഷ്പം എടുത്തു് അതിൽ മാനസിക രൂപത്തെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു് പൂജയ്ക്കുള്ള വിഗ്രഹത്തിലോ പീഠത്തിൻ മേലോ നിക്ഷേപിക്കണം. പിന്നീടു് താഴെ കാണിക്കുന്ന ക്രമത്തിനു് പൂജിക്കണം.

ഏതത് പാദം, ഓം ഗണേശായ നമഃ

എന്നു് ചൊല്ലി കുറെ ജലം വിഗ്രഹത്തിൽ ഒഴിക്കണം.

ഇദമർഘം, ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഇദമാചമനീയം, ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഏഷ ഗന്ധഃ, ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഏതത് പുഷ്പം ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഏഷ ധൂപഃ ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഏഷ ദീപഃ ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഏതന്നൈവേദ്യം ഓം ഗണേശായ നമഃ

ഇദം പാനാത്ഥം ജപം ഓം ഗണേശായ നമഃ
ഇദം പുനരാചമനീയം ഓം ഗണേശായ നമഃ
ഏതത് താംബൂലം ഓം ഗണേശായ നമഃ

എന്നുചരിക്കുന്നതോടെ ഓരോ ദ്രവ്യങ്ങളും സമർപ്പി
ക്കുന്നതായി ഭാവന ചെയ്യുകയും പുഷ്പവും ജലവും നൽകു
കയും വേണം. ഇതാണ് ദശോപചാരം.

5. ജപം.

പൂജ കഴിച്ചശേഷം, ഗണേശന്റെ മൂലമന്ത്രം 108
ഉരു ജപിക്കണം.

മൂലമന്ത്രം:— ഓം ഗം ഗണപതയേ നമഃ

ഗണേശ ഗായത്രി:—

ഓം തത്പുരുഷായ വിദ്മഹേ
വക്ത്രുണ്ഡായ ധീമഹി
തന്നോ ഭന്തീ പ്രചോദയാത്.

6. പ്രാർത്ഥന.

ഓം ദേവേന്ദ്രമൗലീമന്ദാര മകരന്ദകണാരുണാഃ
വിഘ്നം ഹരന്തു ഹേരംബ ചരണാംബുജരേണവഃ
എന്നു ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കണം.

7. പ്രണാമം.

ഓം ഏകദന്തം മഹാകായം
ലംബോദരം ഗജാനനം
വിഘ്നനാശകരം ദേവം
ഹേരംബം പ്രണമാമ്യഹം.

എന്നുചരിച്ച് സാഷ്ടാംഗം വീണ് നമസ്കരിച്ച് പൂജ അവസാനിപ്പിക്കണം.

ഗണേശനെ പൂജിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽതന്നെ എല്ലാ ദേവന്മാരേയും പൂജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സൂര്യ പൂജാക്രമം.

1. കരന്യാസം, 2. അംഗന്യാസം, 3. ധ്യാനം 4. അർഘ്യപാദ്യാദി ദശോപചാരം, 5. ദേവതയുടെ മൂലമന്ത്രജപം, 6. പ്രാർത്ഥന. 7. പ്രണാമം. ഇങ്ങനെ സപ്താംഗമായ പൂജ ചെയ്യണം. ധ്യാനാദികൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു—

സൂര്യധ്യാനം

ഓം രക്താംബുജാസനമശേഷഗുണൈകസിന്ധുഃ
ഭാനം സമസ്തജഗതാമധിപം ഭോമി.

പദ്മഭയാഭയവരാൻ ദധതം കരാബ്ജൈർ-
മ്മാണിക്യമുലിമരുണാംഗരുചിം ത്രിണേത്രം.

മൂലമന്ത്രം:— ഓം ഘൃണിഃ സൂര്യ ആദിത്യഃ.

ഗായത്രി:— ഓം ആദിത്യായ വിദ്മഹേ !

സഹസ്രകിരണായ ധീമഹി
തന്നസസൂര്യഃ പ്രചോദയാത്.

പ്രണാമമന്ത്രം

ജപാകസ്മമസങ്കാശം

കാശ്യപേയം മഹാദൃതിം

ധ്യാന്താരിം സർവ്വപാപഹ്ലം

പ്രണതോസ്തി ദിവാകരം.

ദേവീപൂജ

മുൻരീതികളെന്നെ ഒറ്റാപൂജയും അനുഷ്ഠിക്കണം.

ധ്യാനം

കാലാഭ്രാഭം കടാക്ഷൈരരികലഭയദാം

മൗലിബദ്ധ്വേന്ദുരേഖാം

ശംഖം ചക്രം കൃപാണം ത്രിശിഖമപികരൈ

രുദ്രഹന്തീം ത്രിണേത്രാം

സിംഹസ്കന്ധാധിരൂഢാം ത്രിഭുവനമഖിലം

തേജസാ പൂരയന്തീം

ധ്യായേദ്ദുർഗ്ഗാം ജയാഖ്യാം ത്രിദശപരിവൃതാം

സേവിതാം സിദ്ധികാമൈഃ.

മൂലമന്ത്രം:—ഓം ഹ്രീം ങ്ങം ദുർഗ്ഗായൈ നമഃ

ഗായത്രി:—ഓം മഹാദേവൈ വീദ്മഹേ

ദുർഗ്ഗായൈ ധീമഹി

തന്നോ ദേവീ പ്രചോദയാത്.

(പ്രണാമമന്ത്രം

സർവ്വമംഗളമാംഗലേ

ശിവേ സർവ്വാത്മസാധികേ

ശരണ്യേ ത്ര്യംബകേ ഗൗരി

നാരായണി നമോസ്തുതേ.

ശിവപൂജ

അനന്തരം ഈ രീതിയിൽതന്നെ ശിവപൂജ ധ്യാനം
ഒരിക്കൽ താഴെ കാണുക.

ധ്യാനം

ഓം ധ്യായേന്നിത്യം മഹേശം രജതഗിരിനിഭം

ചന്ദ്രചന്ദ്രാവതംസം

രത്നാകല്ലോജ്ജ്വലാങ്ഗം പരശു മൃഗ വരാ-

ഭീതിഹസ്തം പ്രസന്നം

പദ്മാസീനം സമന്താത് സ്തുതമമരഗണൈർ-

വ്യാഘ്രകൃത്തിം വസാനം

വിശ്വാഭ്യം വിശ്വവന്ദ്യം നിഖിലഭയഹരം

പഞ്ചവർണം ത്രിണേത്രം.

മൂലമന്ത്രം:— ഓം നമഃ ശിവായ.

ഗായത്രി:— ഓം തത്പുരുഷായ വിദ്മഹേ

മഹാദേവായ ധീമഹി

തന്നോ രദ്രഃ പ്രചോദയാത്.

പ്രണാമമന്ത്രം

നമഃ ശിവായ ശാന്തായ കാരണത്രയഹേതവേ

നിവേദയാമി ചാത്മാനം തപം ഗതിഃ പരമേശ്വര.

വിഷ്ണുപൂജ

ധ്യാനം

ശാന്താകാരം ഭൂജഗശ്ചയനം പദ്മനാഭം സുരേശം

വിശ്വാധാരം ഗഗനസദൃശം മേഘവർണ്ണം ശുഭാങ്ഗം

ലക്ഷ്മീകാന്തം കമലനയനം യോഗിഭീർധ്യാനഗമ്യം

വന്ദേ വിഷ്ണും ഭവഭയഹരം സർവ്വ ലോകൈകനാഥം.

മൂലമന്ത്രം:— ഓം നമോ നാരായണായ

ഗായത്രി:— ഓം ത്രൈലോക്യ മോഹനായ വിദ്മഹേ
കാമദേവായ ധീമഹി
തന്നോ വിഷ്ണുഃ പ്രചോദയാത്.

(പ്രണാമമന്ത്രം)

നമോ ബ്രഹ്മണ്യദേവായ
ഗോബ്രാഹ്മണഹിതായ ച
ജഗദ്ധിതായ കൃഷ്ണായ
ഗോവിന്ദായ നമോ നമഃ

ഇപ്രകാരം ചുരുങ്ങിയ രീതിയിലോ ആഗമങ്ങളിൽ
വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷരീതിയാലോ പഞ്ചദേവതകളെ
പൂജിച്ചശേഷം മുഖ്യദേവതയുടെ (ഇഷ്ടോപാസനാമൃത്തി
യുടെ) പൂജ ആരംഭിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

കൂർമ്മമുദ്രയാൽ പൂജ കൈയിലെടുത്ത് ധ്യാനമന്ത്രം
ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിൽ ഇഷ്ടദേവതയെ ധ്യാനി
ക്കണം. അനന്തരം ആ പൂജത്തെ തന്റെ ശിരസ്സിൽ
സ്ഥിരീകരിച്ച് രണ്ടു കണ്ണുകളും അടച്ച് *മാനസ പൂജ

*മാനസപൂജ:—

ഓം ല പൃഥ്വ്യാത്മനേ പൃഥ്വ്യാത്മകംഗസ്ധം സമർപ്പ
യാമി. ഓം വം വരുണാത്മനേ വരുണാത്മകം ജലം
സമർപ്പയാമി. ഓം രം തേജാത്മനേ തേജാത്മകം ദീപം
സമർപ്പയാമി. ഓം വം വായ്വാത്മനേ വായ്വാത്മകം
ധൂപം സമർപ്പയാമി. ഓം ഹം ആകാശാത്മനേ ആകാ
ശാത്മകം പൂജം സമർപ്പയാമി. ഓം റം അമൃതാത്മനേ
അമൃതാത്മകം ആനന്ദനൈവേദ്യം സർപ്പയാമി. ഓം സ
സർവ്വാത്മനേ സർവ്വാത്മകാൻ സർവ്വോപചാരാൻ
സമർപ്പയാമി.

ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നീട് ഋഷോദ്ധശോപചാരങ്ങളോ
ലോ ദശോപചാരങ്ങളോലോ താഴെ കുറിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളെ
ക്കൊണ്ട് വിശേഷരീതിയിൽ പൂജിക്കണം.

ഓം രമ്യം സുശോഭനം ദിവ്യം

സർവ്വസൗഖ്യകരം ശുഭം

ആസനഞ്ച മയാ ദത്തം

ഗൃഹാണ പരമേശ്വര.*

ഇദമാസനം സമർപ്പയാമി.

ഓം ഭൂർഭുവഃ സ്വഃ *.....ദേവഃ (യദോ.....ദേവി)
സ്വാഗതം സുഖാഗതം ഭവ.

ഓം ഉഷ്ണോദകം നിർമ്മലഞ്ച

സർവ്വസൗഗന്ധിസംയുതം

ഋഷോദ്ധശോപചാരം— 1. ആസനം, 2. സ്വാഗതം,
3. പാദ്യം, 4. അർഘ്യം, 5. ആചമനീയം, 6. മധു
പർക്കം, 7. സ്നാനം, 8. വസ്ത്രം, 9. ഭൂഷണം,
10. ചന്ദനം, 11. പുഷ്പം, 12. ധൂപം, 13. ദീപം,
14. നൈവേദ്യം, 15. പുനരാചമനീയം, 16. പ്രദക്ഷി
ണം.

ദശോപചാരം— പാദ്യം, അർഘ്യം, (ഗന്ധം, പുഷ്പം,
കറുക, അക്ഷതം, ജലം) ആചമനീയം (ജലം) മധുപർക്കം,
പുനരാചമനീയം, ചന്ദനം, പുഷ്പം, ധൂപം, ദീപം, നൈ
വേദ്യം.

*ദേവി എങ്കിൽ പരമേശ്വരി എന്നു മാറ്റം.

*കുത്തിട്ടിട്ടുള്ളതു് പൂരിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് മുമ്പു്
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതോർമ്മിക്കുക.

പാദപ്രക്ഷാളനാത്മായ
ദന്തം തേ പ്രതിഗൃഹ്യതാം.

ഇദം പാദ്യം സമർപ്പയാമി.

ഓം അർഘ്യം ഗൃഹാണ ദേവേശ*
ഗന്ധപുഷ്പാക്ഷതൈസ്സഹ
കരുണാകര മേ ദേവ
ഗൃഹാണാർഘ്യം നമോസ്തുതേ.

ഇദമർഘ്യം സമർപ്പയാമി.

ഓം സർവ്വതീർത്ഥസമായുക്തം
സുഗന്ധി വിമലം ജലം
ആചമ്യതാം മയാ ദന്തം
ഗൃഹീത്വാ പരമേശ്വര.

ഇദമാചമനീയം സമർപ്പയാമി.

ഓം മധുപർക്കം മഹാദേവ
ബ്രഹ്മാദൈത്യഃ പരികൽപ്പിതം
മയാ നിവേദിതം ഭക്ത്യാ
ഗൃഹാണ പരമേശ്വര

ഓം മധുപർക്കസ്വധാ

ഓം മധുപർക്കം സമർപ്പയാമി.

ഓം സർവ്വതീർത്ഥസമായുക്തം

സുഗന്ധി വിമലം ജലം

ആചമ്യതാം മയാ ദന്തം

ഗൃഹീത്വാ പരമേശ്വര.

ഓം പുനരാചമനം സമർപ്പയാമി.

*ദേവിയാകമ്പോഃ ദേവേശ എന്നതിനുപകരം ദേവേശി
എന്നും, ദേവ എന്നതിനുപകരം ദേവി എന്നും മാറ്റിക്കൊ
ള്ളണം. മേലും യഥായോഗ്യം ലിംഗഭേദം വരുത്തണം.

ഓം ഗംഗാ സരസ്വതീരേവാ-
 പയോഷ്ണീ നർമ്മദാജലൈഃ
 സ്നാനാപിതോഽസി മയാ ദേവ
 തഥാ ശാന്തിം കരുഷ്യ മേ.

ഇദം സ്നാനീയം സമർപ്പയാമി.

ഓം ബഹുതന്തു സമാധുക്തം
 പട്ടസൂത്രാദിനിർമ്മിതം
 വസനം ദേവ സൂക്ഷ്മഞ്ച
 ഗൃഹാണ പരമേശ്വര.

ഇദം വസ്ത്രം സമർപ്പയാമി.

ദിവ്യരത്നസമാധുക്താ
 വഹ്നിഭാസസമപ്രഭാഃ
 ഗാത്രാണി ശോഭയിഷ്യന്തി
 അലങ്കാരാഃ സുരേശ്വര

ആഭരണം സമർപ്പയാമി.

ഓം ശരീരം തേ ന ജാനാമി
 ചേഷ്ടാം നൈവ ച നൈവ ച
 മയാ നിവേദിതാൻ ഗന്ധാൻ
 പ്രതിഗൃഹ്യ വിലിപ്യതാം

ഗന്ധം സമർപ്പയാമി.

ഓം പുഷ്പം മനോഹരം ദിവ്യം
 സുഗന്ധം ദേവനിർമ്മിതം
 ഹൃദ്യമദ്ഭുതമാല്പേയം
 ദേവദത്തം പ്രഗൃഹ്യതാം

പുഷ്പം സമർപ്പയാമി.

ഓം വനസ്പതിരസോ ദിവ്യോ
ഗന്ധാധ്യഃ സുമനോഹരഃ
ആഘ്രേയഃ സർവ്വഭവാനാം
ധൃപോഽയം പ്രതിഗൃഹ്യതാം.

ധൃപം സമർപ്പയാമി.

ഓം അഗ്നിജ്യോതിരവിജ്യോതി-
ശ്ചന്ദ്രജ്യോതിസ്തഥൈവ ച
ജ്യോതിഷാമുത്തമോ ദേവ
ദീപോഽയം പ്രതിഗൃഹ്യതാം.

ദീപം സമർപ്പയാമി.

ഓം അഞ്ജനം പരമം രമ്യം
നേത്രയോർഭൃഷണം മഹത്
ഗൃഹാണ ദേവദേവേശ *
പ്രസീദ പരമേശ്വര*

അഞ്ജനം സമർപ്പയാമി.

ഓം ശർക്കരാവണ്ഡഖാദ്യഞ്ച
മധുരം സ്വാദ്യചോത്തമം
ഉപഹാരസമായുക്തം
നൈവേദ്യം പ്രതിഗൃഹ്യതാം.

—എന്നുചൊല്ലി നൈവേദ്യം സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ
ഗായത്രിമന്ത്രത്താൽ ശംഖിലെ ജലംപ്രോക്ഷിച്ചു ശുദ്ധപ്പെ-
ടുത്തി പുഷ്പം അർപ്പിച്ചു ധേനുമുദുകാണിച്ചശേഷം.

* “ദേവദേവേശി” എന്നും * “പരമേശ്വരി” എന്നും സ്ത്രീ
ലിംഗം.

ഓം പ്രാണായ സ്വാഹാ
 ഓം അപാനായ സ്വാഹാ
 ഓം വ്യാനായ സ്വാഹാ
 ഓം ഉദാനായ സ്വാഹാ
 ഓം സമാനായ സ്വാഹാ

—എന്ന് അഞ്ചുവിരലും കൂട്ടി വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുഖത്തോട്ടു കൈകാണിക്കണം. അനന്തരം—

ഓം നൈവേദ്യം സമർപ്പയാമി
 ഓം ഹസ്തപ്രക്ഷാളനം സമർപ്പയാമി
 ഓം മുഖപ്രക്ഷാളനം സമർപ്പയാമി
 ഓം ആചമനീയം സമർപ്പയാമി

—എന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ പ്രാവശ്യം ജലം ഒഴിക്കണം. പിന്നീട്,

ഓം താബൂലം സമർപ്പയാമി

—എന്നു വെററിലയും, അടയ്ക്കയും സമർപ്പിക്കണം.

ദീപാരാധന.

കർപ്പൂരം കത്തിച്ചു—

ഓം കദളീഗർഭസംഭ്രതം
 ഹേമബീജം വിഭാവസോഃ
 ആരാർത്തിക്യമഹം കർവ്വേ
 പശ്യ മേ വരദോ ഭവ *

—എന്നുച്ചരിച്ചു കർപ്പൂരം ഉഴിയണം. അനന്തരം,
 യാനി കാനി ച പാപാനി
 ജന്മാന്തരകൃതാനി ച
 താനി സർവ്വാനി നശ്യന്തു
 പ്രദക്ഷിണപദേപദേ

—എന്നു ജപിച്ചു പ്രദക്ഷിണം വച്ചശേഷം

* സ്മൃതിപത്ഥത്തിൽ “വരദോ ഭവ”

മദ്യോപഹ്നകൃത്യം.

മദ്യോപഹത്തിലെ പ്രധാനകർമ്മം ഭക്ഷണമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്റെ ദേഹത്തിനും വയസ്സിനും ആരോഗ്യത്തിനും അനുസരണമായ ഭക്ഷണമാകുന്ന സദൈവ കഴിക്കേണ്ടതു്. “ആഹാരശുദ്ധൗ സത്വശുദ്ധിഃ” (ഛാന്ദോഗ്യോപനിഷത്) ആഹാരശുദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ച് മനസ്സ് പരിശുദ്ധമാകുന്നു എന്നാണു് ശ്രുതിയുടെ അഭിമതം. പാകം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അന്നം യജ്ഞശിഷ്ടമായി പരിണമിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിനു് പരിശുദ്ധത ലഭിക്കയുള്ളൂ.

“യജ്ഞശിഷ്ടാശിനഃ സന്തോ

മുച്യന്തേ സർവ്വകിലുബ്ധിഷൈഃ” (ഗീത)

—യജ്ഞശിഷ്ടമായ അന്നം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ സകലവിധ പാപങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുന്നു. ഭൂതയജ്ഞം, ദേവയജ്ഞം, പിതൃയജ്ഞം, അതിഥിയജ്ഞം എന്നീ മഹായജ്ഞങ്ങൾക്കുപയോഗിച്ച് ശേഷിക്കുന്നതാകുന്നു യജ്ഞശിഷ്ടം. ഈ യജ്ഞശിഷ്ടമായ അന്നം അത്യന്തം പവിത്രമാകുന്നു. ഇതു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ നിരോഗനായും, സത്സ്വഭാവിയായും, ബുദ്ധിമാനായും ഭവിക്കും. തന്റെയും; തന്നെ സംബന്ധിച്ചവരുടേയും ഉദാപുരണത്തിനായി മാത്രം പാകം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അന്നത്തെ ‘പാപാന്ന’മെന്നു പറയുന്നു. ഇതു ഭക്ഷിക്കുന്നവർ രോഗികളും ദുർബ്ബുദ്ധികളുമായിത്തീരുന്നതാണു്.

ഭുഞ്ജതേ തേജിത്വം പാപാ

യേ പചന്ത്യാത്മകാരണാത്. (ഗീത)

—സ്വന്ത ആവശ്യത്തിനായിമാത്രം അന്നം പാകം ചെയ്യുന്നവൻ പാപമാകുന്നു ഭുജിക്കുന്നതെന്നതും. ഇന്നത്തെ ‘ദേശകാലങ്ങളും’ തദനുസരണമായ ചുറ്റുപാടുകളും

ശാസ്ത്രോക്തമായ നിലയിൽ മഹായജ്ഞങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് അനുചലിക്കുന്നില്ല. ഏകിലും, ശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം പുരുഷിയ ക്രമത്തിൽ ഈ യജ്ഞങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ പവിത്രമാക്കി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതു് ശ്രേയഃകാങ്ക്ഷികളായ ആസ്തികന്മാരുടെ കടമയാകുന്നു. അതിനാൽ അതിന്റെ ഒരു പുരുഷിയ ക്രമം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പാകരീതി.

1. പ്രതിദിനം പാകംചെയ്യുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലം, (അടുക്കള അടുപ്പ് എന്നിവ) ചാണകംകൊണ്ടു് മെഴുകി ശുദ്ധിപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷമേ പാകംചെയ്വാൻ തുടങ്ങാവൂ.

2. പാചകത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ ദിനം പ്രതി മണ്ണും ചാമ്പലുംകൂടി തേച്ചു കഴുകി വൃത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം പാകം ചെയ്യണം. പാത്രത്തിലല്ലമെങ്കിലും കരി പറ്റിയിരുന്നാൽ അതു് എച്ചിൽപാത്രമാണെന്നു് മറക്കരുതു്.

3. പാകം ചെയ്യേണ്ടതു് സദൈവ പത്നിമാർതന്നെ ആയിരിക്കണം. ഇതു് ഭർതൃശുശ്രൂഷയും ഈശ്വരശുശ്രൂഷയും ആകുന്ന രീതിയാകുന്നു.

4. വയ്പുകാരെക്കൊണ്ടു് രേരിവെളിക്കുന്നതു് ഗൃഹസ്ഥവൃത്തിക്കു് ഉചിതമല്ല. തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഗൃഹിണിമാർ മേലന്വേഷണമെങ്കിലും അവശ്യം നടത്തേണ്ടതാണു്. ജോലി ആരുചെയ്യാലും ചുമതല പതിക്കുതന്നെ.

5. രാവിലെ കളിച്ചിട്ടേ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുകയും ചെയ്യിക്കുകയും പാടുള്ളൂ എന്ന് നിർബ്ബന്ധമാണു്.

6. പാകം ചെയ്യുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ അഗ്നിയിൽ ഹോമം ചെയ്യുക, ഇഷ്ടദേവതയ്ക്കായി നിവേദിക്കുക എന്നീ കർമ്മങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരുകാരണവശാലും എച്ചിലാകാൻ ഇടയാകരുത്.

മഹായജ്ഞക്രമം

ക്ഷേണസാധനങ്ങളെല്ലാം പാകപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ഗൃഹനായിക കൈകാൽ കഴുകി വീണ്ടും പരിശുദ്ധയായിട്ട്, ഒരു പാത്രത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തിയ ക്ഷേണസാധനങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു് അല്പം നെയ്യുംകൂടി ചേർത്തു് അടുപ്പിലുള്ള അഗ്നിയെ കഴൽകൊണ്ടുതി ജ്വലിപ്പിച്ചു് (വായ്കൊണ്ടു് ഒരിക്കലും ഊതരുത്) താഴെപ്പറയുന്ന മന്ത്രങ്ങളാൽ പെരുവിരൽ, നടുവിരൽ, മോതിരവിരൽ ഇവകൾ ചേർത്തു് അൽപ്പാൽപ്പമായി എടുത്തു അഗ്നിയിൽ ആഹുതി നൽകേണ്ടതാകുന്നു.

“ഓം അഗ്നയേ സ്വാഹാ

ഓം ഇന്ദ്രായ സ്വാഹാ

ഓം അഗ്നയേ സ്വാഹാ

ഓം യമായ സ്വാഹാ

ഓം നിരൂതയേ സ്വാഹാ

ഓം വരുണായ സ്വാഹാ

ഓം സോമായ സ്വാഹാ

ഓം ഈശാനായ സ്വാഹാ

ഓം സർവ്വഭ്യോ ദേവേഭ്യഃ സ്വാഹാ

ഓം അഗ്നയേ സ്വിഷ്ടകൃതേ സ്വാഹാ.”

ഇതിനുശേഷം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം ഒരു വിസ്താരമുള്ള പാത്രത്തിൽ ക്രമത്തിന് അല്ലാത്തതായി നിരത്തി എടുത്ത് പുജാമുറിയിലുള്ള ഇഷ്ടദേവതയുടെ മുമ്പാകെ വച്ച് നിവേദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പുജാമുറി പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയതല്ലെങ്കിൽ അടുക്കളയിൽത്തന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഇഷ്ടദേവതയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു എന്നു സങ്കല്പിച്ച് നൈവേദ്യം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഭൂതബലി

അനന്തരം പാകംചെയ്ത ആഹാരസാധനങ്ങളിൽനിന്നും അല്പം എടുത്ത് താഴെക്കുറിക്കുന്ന ദ്രോകമന്ത്രമുച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് വെളിക്കു മുററത്തോ പറമ്പിലോ ഒരു സ്ഥാനത്തു വെക്കേണ്ടതാകുന്നു.

* ദേവോ മനുഷ്യാഃ പശവോ വയാംസി
സിദ്ധാഃ സയക്ഷോരഗദൈത്യസംഘാഃ
പ്രേതാഃ പിശാചാസുതരവാഃ സമസുതാഃ
യേ ചാനമിച്ഛന്തി മയാ പ്രദത്തം.

* എന്നാൽ നൽകപ്പെടുന്ന ഈ ആഹാരത്തിൽ ആക്കെല്ലാം ഇച്ഛിക്കേണ്ടതല്ല; അമ്പർ ദേവന്മാരോ, മനുഷ്യരോ, മൃഗങ്ങളോ, പക്ഷികളോ, സിദ്ധന്മാരോ, യക്ഷന്മാരോ, ഉരഗങ്ങളോ, ദൈത്യന്മാരോ, പിശാചുക്കളോ, പ്രേതങ്ങളോ, വൃക്ഷങ്ങളോ, ആരെങ്കിലുമാകട്ടെ അമ്പർക്കെല്ലാം ഞാൻ ഈ അന്നം നൽകുന്നു.

*പിപീലകാഃ കീടപതംഗകാഭ്യാ
ബുഭുക്ഷിതാഃ കർമ്മനിബന്ധബദ്ധാഃ.
പ്രയാന്തു തേ തൃപ്തിമിദം മയാനം.
തേഭ്യോ വിസൃഷ്ടം മദിതാ ഭവന്തു.

*യേഷാം ന മാതാ ന പിതാ ന ബന്ധുർ-
നൈവാനസിദ്ധിർന്ന തമാന്നമസ്തി
തത്ത്വപ്രത്യേകം ഭൂവി ദത്തമേതത്
പ്രയാന്തു തൃപ്തിം മദിതാ ഭവന്തു.

അതിഥിപൂജ

പിന്നീട് ഗൃഹത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന അതിഥികളെ യഥായോഗ്യം പാദപ്രക്ഷാളനാദികൾ ചെയ്ത് പൂജിച്ച ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഭക്ഷിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്വഗ്രാമവാസികളും ബന്ധുക്കളും അതിഥികളാകുന്നതല്ല. ബ്രഹ്മചാരികൾക്കും സംന്യാസിമാർക്കും യഥായോഗ്യം ഭിക്ഷ നൽകേണ്ടതു് ഗൃഹസ്ഥന്റെ മുഖ്യ കർത്തവ്യകർമ്മമാകുന്നു. രാത്രിയായി പ്പോയാലും അതിഥിയെ മടക്കി അയയ്ക്കരുതു്. ആഹാരം

*ക്രിമികൾ, എറുമ്പുകൾ, പാററ, ശലഭം മറ്റു് അൽപപ്രാണികൾ മുതലായി ഏതെങ്കിലും ആകട്ടെ; കർമ്മബന്ധത്തിൽപെട്ട് ക്ഷുദ്രാഹാദികളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെല്ലാം അവർക്കായി നൽകപ്പെടുന്ന ഈ അന്നത്താൽ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ലഭിച്ചവരായി ഭവിക്കട്ടെ!

*അച്ഛൻ, അമ്മ, സഹോദരങ്ങൾ എന്നിവരില്ലാത്തവരും ഭക്ഷണസാമഗ്രികൾ സിദ്ധിക്കാത്തവരുമായി ആരെല്ലാം ഉണ്ടോ അവരെല്ലാം എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ നൽകപ്പെടുന്ന ഈ അന്നത്താൽ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ലഭിച്ചവരായി ഭവിക്കട്ടെ;

കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപക്ഷം നല്ല വചനങ്ങൾ കൊണ്ടും സ്ഥലം ജലം എന്നിവ നൽകിയും സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഗോഗ്രാസഭാനം

പശു ഏറ്റവും ഉത്തമമായ പുണ്യമൃഗമാകയാൽ എല്ലാ ആസ്തികന്മാരും ദിനംപ്രതി തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പ് ഒരു ഉരുളച്ചോറ് എങ്കിലും പശുവിനു നൽകുന്നത് കർത്തവ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഗണിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്.

ആകയാൽ,

സൗരഭേയോഃ സർവ്വഹിതാഃ

പവിത്രാഃ പുണ്യരാശയഃ.

പ്രതിഗൃഹ്ണന്തു മേ ഗ്രാസം

ഗാവസംത്രൈലോക്യമാതരഃ

—എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചു ഗോഗ്രാസം നൽകേണ്ടതാകുന്നു.

ഭക്ഷണം

മേൽ പറഞ്ഞ പൂർവ്വിധികളെല്ലാം അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം കാലും മുഖവും ശുദ്ധിപ്പെടുത്തി പവിത്രമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ പീഠത്തിന്മേലോ ആസനത്തിലോ ഇരുന്നുകൊണ്ട് മൗനിയായി ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കഴിക്കുന്ന പാത്രം, ഇല എന്നിവയെ ഭൂമിയിൽ വൃത്താകാരമായി ചാണകംകൊണ്ടോ ജലംകൊണ്ടോ മെഴുകിയ മണ്ഡലത്തിൽ വയ്ക്കേണ്ടതാണ്. വലതുഭാഗത്തു് ഒരു കിണ്ടിയിൽ ജലം (പച്ചവെള്ളം) നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. കടികുടവാറുള്ള വെള്ളം (പച്ചവെള്ളമായാലും ചുട്ടവെള്ളമായാലും)

വേറെ ഒരു പാത്രത്തിലാക്കി എല്ലായ്പ്പോഴും വലതുഭാഗത്തുതന്നെ വച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കിഴക്കും, പടിഞ്ഞാറും, വടക്കും മുഖമായിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കാവുന്നതാണ്. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെല്ലാം വിളമ്പിക്കഴിഞ്ഞശേഷം വലതുഭാഗത്തു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള കിണ്ടിയിലെ വെള്ളം അൽപ്പം ഉള്ളങ്കൈയിലെടുത്ത് കൈനീട്ടി പാത്രത്തിനുചുറ്റും അല്പാല്പമായി വീഴ്ത്തി ശേഷിപ്പുള്ളതിനെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ ഗായത്രിമന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രോക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അനന്തരം ഒരിക്കൽകൂടി വലതുകൈയിൽ അൽപ്പം ജലം എടുത്ത് പാത്രത്തെ ചുറ്റി ആ ജലത്തെ,

“ഓം അമൃതോപസ്തരണമസി സ്വാഹാ.”

—എന്ന മന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മതീർത്ഥം വഴിയായി ശബ്ദം കേൾക്കാത്തവിധത്തിൽ കുടിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പിന്നീട് ഇടതു മോതിരവിരൽകൊണ്ട് പാത്രത്തെ (ഇലയെ) തൊട്ടുകൊണ്ട് താഴെ കുറിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളാൽ പഞ്ചപ്രാണന്മാർക്ക് ആഹുതി നൽകണം. ഇതിന് പെരുവിരൽ, മദ്ധ്യവിരൽ, മോതിരവിരൽ ഇവകളെ ചേർത്ത് ഓരോനുള്ള ചോറു എടുത്ത് പല്ലുകളിൽ സ്പർശിക്കാതെ വിഴുങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ആഹുതി നൽകുന്ന പോറിലെങ്കിലും അല്പം നെയ്യ് ചേർത്തിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പ്രാണാഹുതികളുടെ മന്ത്രങ്ങൾ:—

“പ്രാണായ സ്വാഹാ
അപാനായ സ്വാഹാ
സമാനായ സ്വാഹാ
ഉദാനായ സ്വാഹാ
വ്യാനായ സ്വാഹാ
ബ്രഹ്മണേ സ്വാഹാ.”

അനന്തരം പാത്രത്തിൽ തൊട്ടിരുന്ന ഇടതുകൈവിരൽ വലതുഭാഗത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ജലത്തിൽ (കുടിക്കാനുള്ള തിലപ്പ) മുക്കി,

“ബ്രഹ്മണിമ ആത്മാശ്വതപായ”

എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിൽ തൊട്ടശേഷം സാവധാനമായും മൗനമായും മിതമായ രീതിയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു. തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ജലവും കുടിച്ചശേഷം മേൽപറഞ്ഞ വലതുഭാഗത്തു് സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ജലത്തിൽ അല്പം വലത്തെ ഉള്ളങ്കൈയിൽ എടുത്തു്,

“ഓം അമൃതാപിധാനമസി സ്വാഹാ”

— എന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ട് പകുതി ജലം ബ്രഹ്മതീർത്ഥം വഴിയായി കുടിക്കയും ശേഷിപ്പുള്ളതിനെ ഉള്ളങ്കൈയ്ക്ക് വലത്തോട്ടുതിരിച്ച് പെരുവിരലിൽകൂടി വീഴ്ത്തക്കവണ്ണം താഴോട്ടു് ഒഴിക്കയും ചെയ്യണം,

അനന്തരം ആസനത്തിൽനിന്നും സാവധാനമായി എഴുന്നേറ്റു് ഊനുകളിലും പല്ലിന്റെ ഇടകളിലും പററിയിരിക്കുന്ന എച്ചിൽ പോകുന്നതുവരെ വെള്ളം കവിൾക്കൊണ്ടു് തുപ്പേണ്ടതാണു്. ഇടതുഭാഗത്തു തുപ്പണമെന്നു് മേൽപ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതോക്കുക. പിന്നീടു് പാദങ്ങൾ രണ്ടും നല്ലപോലെ നനയത്തക്കവണ്ണം വെള്ളം ഒഴിച്ചു കഴുകി ഭോജനകർമ്മം സമാപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

താംബൂലസേവനം

ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം ഗൃഹസ്ഥന്മാർക്കു് വേണമെന്നുള്ള പക്ഷം വെററിലമുറക്കുവാൻ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

“പർണ്ണമൂലേ ഭവേദ് വ്യാധിഃ
 പർണ്ണാഗ്രേ പാപസംഭവഃ
 ജീർണ്ണം പർണ്ണം ഹരേദായുഃ
 സിരാ ബദ്ധിപ്രണാശിനീ.”

വെറിലയുടെ തെട്ടു തിന്നുന്നതിനാൽ രോഗവും, നാവു തിന്നുന്നതിനാൽ പാപവും, ഞരമ്പു തിന്നുന്നതിനാൽ ബുദ്ധിമാന്ദ്യവും ഉണ്ടാകും. പഴുത്തതോ ഉണങ്ങിയതോ ആയ വെറില തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് ആയുസ്സ് ക്ഷയിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം വർജ്ജിക്കണമെന്നു താല്പര്യം.

മേൽപറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചിട്ട് അടയ്ക്കയും നൂറും കൂട്ടി വെറില മുറുക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനിപ്പെടുത്തക്കുവിയം എല്ലായ്പ്പോഴും മുറുക്കി തുപ്പുന്നതു നന്നല്ല. ക്രമത്തിലധികം മുറുക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാവു തടി ക്കുന്നു. അതിനാൽ ഷഡ് രസങ്ങൾ കൂടുതലായി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. തുപ്പലായി പരിണമിക്കുന്ന ഉമിനീർ ആഹാരത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതാകയാൽ അധികം തുപ്പുന്നതുകൊണ്ട് അഗ്നിമാന്ദ്യം ഉണ്ടാകും. വിയവ, യതി, തപസ്വി, ബ്രഹ്മചാരി എന്നിവർ താംബൂല സേവനം ചെയ്യാൽ അധികാരമുള്ളവരല്ല.

രാത്രികൃത്യം

സായാഹ്നത്തിലെ സന്ധ്യാവന്ദനാദികളിൽനിന്നും നിവൃത്തനായശേഷം പകൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ എല്ലാം ഒരാവൃത്തി പരിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും നടത്താതെ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനുശേഷം 8 മണിക്കുമേൽ 10 മണിക്കും ആവശ്യമെന്നു കാണുന്നപക്ഷം ലഘുവായി

അത്താഴം കഴിക്കാം. ഗുരുദ്രവ്യങ്ങളോ, വയറുനിറച്ചോ രാത്രി ഭക്ഷിച്ചാൽ ദുഃസ്വപ്നം കാണുക തുടങ്ങിയ ദോഷങ്ങളുണ്ടാകും. കഴിയുന്നത്ര ലഘുവും മിതവുമായ ഭക്ഷണമേ രാത്രിയിൽ പാടുള്ളൂ. 10 മണിക്കു മേലുള്ള മഹാനിശയെന്നു പറയപ്പെടുന്ന സമയത്തു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു അനുചിതമാണ്. പകലത്തെ ഭോജനത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിധികളെല്ലാം രാത്രി ഭോജനത്തേയും സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു.

ശയനം

അത്താഴംകഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ഉറങ്ങുന്നത് നന്നല്ല. ഭായ്പത്രാദികളെ എല്ലാം വിളിച്ചിരുത്തി ജീവിതനന്മയ്ക്കു് ഹേതുവായ സാരോപദേശങ്ങൾ ഗൃഹസ്ഥൻ ദിനംപ്രതി നൽകേണ്ടതാകുന്നു. അനന്തരം പൂജാഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു് ഇഷ്ടദേവതയെ നമസ്കരിച്ചു്, ഉറങ്ങാനുള്ള കിടക്കയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് ദേവതയുടെ രൂപത്തെ ഹൃദയത്തിൽ കുറേനേരം ധ്യാനിച്ചശേഷം താഴെക്കാണിക്കുന്ന ശ്ലോകമത്രങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് കിടന്നുറങ്ങണം.

“അഗസ്തിർമ്മാധവശൈഃപവ

മുചുകന്ദോ മഹാബലഃ

കപിലോ മുനിരാസ്തീകഃ

പഞ്ചൈതേ സുഖശായിനഃ

സർപ്പാപസർപ്പ ഭദ്രം തേ

ഭൂരം ഗച്ഛ മഹാവിഷഃ

ജനമേജയസ്യ യജ്ഞാന്തേ

ആസ്തീകവചനം സ്മര

ആസ്തീകവചന സ്മൃതപാ
 യഃ സർപ്പോ ന നിവർത്തതേ
 ശതയാ ഭിദ്യതേ മുർദ്ധ്വനി
 ശിംശവുക്ഷ്വഹലം യഥാ”

വടക്കും പടിഞ്ഞാറും തലവച്ചു ഒരിക്കലും ഉറങ്ങാൻ പാടില്ല. പടിഞ്ഞാറോട്ട് പൂമിവിയുടെ ഗതിയും, വടക്കോട്ട് ധ്രുവന്റെ ആകർഷണശക്തിയും സദൈവ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു ദിശകളിലും തലവച്ചുറങ്ങുന്നതായാൽ ശരീരത്തിനും ബുദ്ധിക്കും ഹാനി സംഭവിക്കും; നിർബാധമായ നിദ്രയും ലഭിക്കുന്നതല്ല.

നിത്യകർമ്മങ്ങളുടെ ഒരു സമഗ്രരൂപം ഇത്രയുംകൊണ്ട് വിവരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇനി സ്ത്രീചര്യയേക്കൂടി സംഗ്രഹിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം ഈ പ്രകരണം ഉപസംഹരിക്കാം.

—o—

സ്ത്രീകളുടെ ദിനചര്യ

ഭർത്തൃ ശുശ്രൂഷയിൽ കവിഞ്ഞ ധർമ്മം സ്ത്രീകൾക്ക് യാതൊന്നുംതന്നെയില്ല. ആകയാൽ ഏതെല്ലാം കർമ്മങ്ങൾ പതിശുശ്രൂഷസ്തുപയുക്തമായി ഭവിക്കുമോ അതെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ സ്ത്രീകൾ സർവ്വദാ ദത്തചിത്തകളായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ:—

“പതിർഹി ദേവോ നാരീണാം

പതിർബ്രസ്യഃ പതിശ്ശ്രീതിഃ.

പത്യാ സമാ ഗതിർന്നാസ്തി

ദൈവതം വാ യഥാ പതിഃ”

—സംഗ്രഹിക്കുക ഭർത്താവുതന്നെയാകുന്നു ഏക ദേവത. ബന്ധുവും ഗതിയും പതിതനെ. പതിക്കുന്നതായ ഗതിയോ ദേവതയോ സംഗ്രഹിക്കുക യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല.

—ശ്രീപാർവതീദേവി മഹാദേവനോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:—

പതിപ്രസാദഃ സ്വർഗ്ഗോ വാ
തുല്യോ നാര്യോ ന വാ ഭവേത്
നാകം നാഹമഭീച്ഛാമി
തപയുപ്രീതേ മഹേശ്വരേ.

—സംഗ്രഹിക്കുക ഭർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹവും സ്വർഗ്ഗവും സമാനമാകുന്നു. അഥവാ പതിയുടെ അനുഗ്രഹം സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. ഹേ മഹേശ്വരാ, ഭവാനെ അസന്തുഷ്ടനാക്കിയിട്ട് ഞാൻ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കുപോലും ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല.

തപസ്വിനികളായ പതിവ്രതകളുടെ ധർമ്മം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:—

കാലോത്ഥാന രതിർന്നിത്യം
ഗൃഹശുശ്രൂഷണേ രതാ
സുസംമൃഷ്ടക്ഷയാ* ചൈവ
ഗോശക്രതക്രതലേപനം.
ശ്വശ്രൂശ്വശൂരയോഃ പാദൗ
ജോഷയന്തീ ഗുണാനപിതാ
മാതാ പിതൃപരാ നിത്യം
സാ നാരീ ച തപോധനാ.

*ക്ഷയം—വീടു്

—പ്രഭാതത്തിൽ ഉണരുന്നവളും, സർവദാ ഗൃഹത്തിൽ താൽപ്പര്യമുള്ളവളും, ഭവനം ദിവസേന അടിച്ചുവാരി ചാണകംകൊണ്ടു മെഴുകുന്നവളും, ഭർത്താവിന്റെ അമ്മ, അച്ഛൻ ഇവരുടെ പാദശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവളും, സ്വന്ത മാതാപിതാക്കളുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ താൽപ്പര്യമുള്ളവളും ആയ നാരീരത്നം തപോധന എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനരതയായ സ്ത്രീക്കു ലഭിക്കുന്ന സിദ്ധികളെപ്പറ്റി വ്യാസഗീതയിലും മറ്റും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക:—

സ്ത്രീകളുടെ പ്രാതഃകൃത്യം

ഭർത്താവും ഉറങ്ങിയശേഷം ഉറങ്ങുകയും, ഭർത്താവും ഉണരുന്നതിനുമുമ്പ് ഉണരുകയും ചെയ്യേണ്ടതു പതിവുതകളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മമാകുന്നു. അതിരാവിലെ ബ്രാഹ്മമുള്ളത്തിൽത്തന്നെ ഉണർന്നുനേരൂ രാത്രിയിൽ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രം മാറി പുതിയ വസ്ത്രം ധരിച്ചശേഷം ഭർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം സ്തോത്രം ചെയ്യണം:—

“നമഃ കാന്തായ ശാസ്ത്രേ ച

ശിവചന്ദ്രസ്വരൂപിണേ

നമഃ ശാന്തായ ദാന്തായ

സർവ്വദേവാരൂഢായ ച

നമോ ബ്രഹ്മസ്വരൂപായ

സതീപ്രാണപരായ ച

നമസ്തായ ച പൂജ്യായ

ഹൃദാധാരായ തേ നമഃ

പഞ്ചപ്രാണാധിദേവായ

ചക്ഷുഷസ്താരകായ ച

ജ്ഞാനാധാരായ പത്മീനാം
 പരമാനന്ദദായിനേ
 പതിർബ്രഹ്മാ പതിർവ്വിഷ്ണുഃ
 പതിരേവ മഹേശ്വരഃ
 പതിശ്ച നിർഗുണാധാരോ
 ബ്രഹ്മരൂപോ നമോസ്തുതേ.
 ക്ഷമസ്വ ഭഗവൻ ദോഷാൻ
 ജ്ഞാനാജ്ഞാനകൃതഞ്ച യത്
 പത്മീബന്ധോ ദയാസിന്ധോ
 ദാസീദോഷം ക്ഷമസ്വ ച.'

ഉറങ്ങി എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ കണികാണേണ്ടതു് ഭർത്താവിന്റെ മുഖമായിരിക്കണം. അനന്തരം ശുദ്ധം ഭക്തയാവനും മുതലായ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചശേഷം യഥാ വിധി സ്നാനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. കളികഴിഞ്ഞു് ഇഹ വസ്ത്രം മാറ്റി ചന്ദനം, കങ്കുമം എന്നിവയാൽ തിലകം ധരിച്ചു് പരിശുദ്ധയായി പതിഭേദനേ സ്നാനം ചെയ്തി കേണ്ടതാണു്. ഭർത്താവിന്നു് പൂജയ്ക്കുള്ള സകല സാമഗ്രികളും തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, പൂജയിൽനിന്നും നിവൃത്തനായ ഉടൻ സതി തന്റെ ഭർത്താവിനെ ഒരു പവിത്രമായ ആസനത്തിന്മേലിരുത്തി പുഷ്പ ചന്ദനാദികളാൽ 'നമോ നാരായണരൂപിണേ സ്വാമിനേ നമഃ' എന്ന മന്ത്രത്താൽ പാദപൂജ കഴിഞ്ഞു് നമസ്കരിച്ചു് പാദതീർത്ഥം സേവിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഏതെന്നാൽ ഭർത്താവിന്റെ ചരണോദകത്തെ പ്രതിദിനം പാനം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ ശ്രീവിഷ്ണു ഭഗവാന്റെ പരമപദത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ദേവന്മാർപോലും ഇങ്ങനെയുള്ള സതീരത്ഥത്തിന്റെ ദർശനത്തിന്നു് ഉൽസുകരായിത്തീരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ പൂജ അർപ്പണാ

നിപ്പിച്ചിട്ട് അഗ്നിക്ക് ആഹുതി നൽകുക മുതലായ യജ്ഞ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചശേഷം പതിഭവന്ന് പ്രിയവചനത്തോടെ ആഹാരം നൽകേണ്ടതാകുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം ഭവനത്തിലെ ഇതരജനങ്ങൾക്കെല്ലാം ആഹാരം നൽകി ഒടുവിലായി താനും സ്വാമിയുടെ ഉച്ഛിഷ്ടത്തെ മഹാപ്രസാദമെന്നുള്ള ഭാവനയോടെ ഭക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ—

സേവേത ഭർത്തൃരുച്ഛിഷ്ട-
മിഷ്ടമന്നഫലാദികം
മഹാപ്രസാദ ഇത്യുക്താ
പതിഭത്തം പ്രതീച്ഛതി.

—ഭർത്താവിന്റെ ഉപാഹിഷ്ടമായ അന്നം പഴം മുതലായവ മഹാപ്രസാദമാണെന്നു കരുതി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഔഷധം ഒഴിച്ചു യാതൊരു സാധനങ്ങളും ഭർത്താവും കാൺകെ ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല. ഭർത്താവിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനുമുൻപ് ഭക്ഷിക്കുന്ന സ്ത്രീ പന്നിയായും കഴുതയായും ജനിക്കുന്നതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആകയാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രീതിക്ക്, ഒടുവിലായി തന്റെ ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു ഭവനമെല്ലാം ശുചിപ്പെടുത്തിയശേഷം പതിയുടെ സമീപത്തിൽ ചെന്ന് ധർമ്മസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയോ സ്വയം പുരാണാദികൾ വായിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അനന്തരം ഗൃഹത്തിലെ ആയുധ്യയക്കണക്കുകൾ ശരിപ്പെടുത്തുക, കുട്ടികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുക, അവർക്ക് സന്മാഗ്ഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുക മുതലായ കൃത്യങ്ങളനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്ത്രീകളുടെ സായംകൃത്യം

വൈകുന്നേരം ഭർത്താവിന്ന് സായംസന്ധ്യാപാസനയ്ക്കുള്ള സാമഗ്രികൾ ശരിപ്പെടുത്തിയശേഷം വിളക്കുകൾ കത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഭവനത്തിൽ ആദ്യമായി കത്തിക്കേണ്ടത് നല്ലെണ്ണയോ വെളിച്ചെണ്ണയോ ഒഴിച്ചു പുതിയ തിരിയും ഇത് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള വിളക്കായിരിക്കണം. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ ഈ വിളക്കുകൾ കത്തിച്ചു പടിഞ്ഞാറു മുഖമായി ആദിത്യനെ കാണിച്ചു “ആദിത്യൻ ഈ ദീപത്തിൽ സാന്നിദ്ധ്യം ചെയ്യൂ” എന്നു സങ്കല്പിച്ചശേഷം ആ വിളക്ക് ഭവനത്തിന്റെ മുഖ്യസ്ഥാനത്തു വയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിളക്ക് ചന്ദനം പുഷ്പം മുതലായവ ചാർത്തി, തൽസമീപം കുട്ടികളും താനുമായിരുന്ന് നാമംജപിക്ക, സ്തോത്രം ചൊല്ലുക മുതലായവയിൽ വ്യാപൃതയായിരിക്കണം. അനന്തരം ചുരുക്കത്തിൽ അത്താഴത്തിനുവേണ്ട സാധനങ്ങൾ പാകപ്പെടുത്തി ഭർത്താവിനെ ഭക്ഷിപ്പിച്ചശേഷം ഇതരജനങ്ങൾക്കു നൽകി താനും ഭക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പതി ശയിച്ചതിൽ പിന്നെ ഭവനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും പുററിനടന്നു നോക്കി സകലതും പരിശോധിച്ചു ഭ്രമാക്കിയശേഷം പതിയുടെ സമീപത്തിൽചെന്ന് കാലതൊട്ടു വന്ദിച്ചശേഷം ശയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈവിധം ഭർത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന സതീരത്വം പതിഭേദനിൽ ലയിച്ചു മുക്തയായിത്തീരുന്നു.

പ്രതാദ്യനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തേണ്ട ആവശ്യം സതീകൾക്കില്ല. അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹം ജനിക്കുന്നപക്ഷം ഭർത്താവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ചെയ്യാം. ഭർത്താവിന്റെ പാദതീർത്ഥസേവയാണ് സ്ത്രീകളുടെ തീർത്ഥസേവ.

സർവ്വഭാനം സർവ്വയജ്ഞഃ
 സർവ്വതീർത്ഥ നിഷേവണം
 സർവ്വം വ്രതം തപഃ സർവ്വ-
 ഉപവാസാദികഞ്ച യത്
 സർവ്വധർമ്മഞ്ച സത്യഞ്ച
 സർവ്വദേവ പ്രപൂജനം
 തത്സർവ്വം സ്വാമി സേവായാഃ
 കലാം നാർഹതി ഷോഡശീം.

(ബ്രഹ്മവൈവർത്ത പുരാണം.)

ഭാനം, യജ്ഞം, തീർത്ഥയാത്ര, വ്രതം, ഉപവാസം
 തുടങ്ങിയ സമസ്ത സാധനകളും; സമ്പൂർണ്ണ ധർമ്മാനുഷ്ഠാ-
 നം, സത്യം, ദേവപൂജ മുതലായവയും പതിസേവയിൽ
 നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പുണ്യത്തിന്റെ പതിനാറിൽ ഒരു ഭാഗം.
 പുണ്യത്തെപ്പോലും ജനിപ്പിക്കുന്നതല്ല.

വിധവകളുടെ ദീനചര്യ

സധവസ്ത്വം പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗവും വിധവസ്ത്വം നിവൃത്തി-
 മാർഗ്ഗവും വിഹിതമാകുന്നു. പുരുഷന്മാരിൽ എപ്രകാരം
 സംന്യാസി പരോപകാരവ്രതധാരിയാകുന്നുവോ അതു
 പോലെ സ്ത്രീകളിൽ വിധവകളുടെ ജീവനം കേവലം
 ബ്രഹ്മചര്യത്തോടും ധർമ്മസേവയോടുംകൂടി പരോപകാ-
 രത്തിലേക്കായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീജീവിതം
 ഉപാസനാപ്രധാനമായുള്ള ഒന്നാണ്. സധവ ഭർത്താവിനെ
 തന്നെ സർവ്വദേവമയനാണെന്നു ഭാവിച്ച് ഉപാസിക്കുന്നു.
 എന്നാൽ വിധവ ശിവൻ, വിഷ്ണു എന്നിവരെ ഭർത്താ-
 വിന്റെ പ്രതിരൂപമായി സങ്കല്പിച്ചിട്ട് അവരിൽ പതി-
 യുടെ ഉപാസന ചെയ്യുന്നു. സധവയുടെ ഉപാസന സാകാ

രവും, വിധവയുടേതു് നിരാകാരവും ആകുന്നു. വിധവ ബ്രഹ്മചാരിണിയായിത്തീർന്നിട്ടു് വിഷ്ണുവിലോ ശിവനിലോ സ്വർത്താവിനെ ഉപാസിച്ചു് മുക്തയായിത്തീരുന്നു.

സ്കാന്ദപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;-

“പതിമേവ സദാ ധ്യായേ-

ദവിഷ്ണുരൂപധരം പരം”

—ഭർത്താവിനെ വിഷ്ണുരൂപമായി ഭാവിച്ചു് ധ്യാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വിധവകളുടെ സമയം ശാസ്ത്രാഭ്യയനം, ഈശ്വരജ്ഞം, യോഗാസാധനം, ജഗൽസേവ എന്നിവകളിലായി വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണു്.

വിധവകൾക്കു് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക നിബന്ധനകൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു. തലമുടി ചീകി കെട്ടുക, കണ്ണെഴുതുക, മുറുക്കുക, ഗന്ധപുഷ്പങ്ങളണിയുക, ആഭരണങ്ങളണിയുക, നിറം പിടിപ്പിച്ച വസ്ത്രം ധരിക്കുക, ഓട്ടുപാത്രത്തിൽ ഭക്ഷിക്കുക എന്നിവ പാടില്ല. നിലത്തു് പല്ലുപായിൽ വേണം കിടക്കാൻ. രജസ്വലയാകുമ്പോൾ ദേശകാലങ്ങളേയും ശരീരസ്ഥിതിയേയും ചിന്തിച്ചിട്ടു് അല്പാഹാരം കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അമിതമായി ഭക്ഷിക്കുക, പരാനം ഭക്ഷിക്കുക, മാംസം തിന്നുക, കട്ടിലിൽ കിടക്കുക, കൽസിതസംഭാഷണം ചെയ്ക എന്നിവ ത്യജിക്കേണ്ടതാണു്. വിധവയുടെ വേണീബന്ധം മരിച്ച പതിയുടെ ബന്ധനത്തിനു ഹേതുവായിത്തീരുന്നു. ഈശ്വരപൂജ, മന്ത്രജപം മുതലായവ അനുഷ്ഠിക്കാവുന്നതാണു്.

വിധവ തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികോന്നതിക്കായിക്കൊണ്ടു
 ഗുരൂപദേശഗ്രഹണം, വ്രതാനുഷ്ഠാനം, തീർത്ഥദർശന
 എന്നിവ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഏതെന്നാൽ വിധ
 വയുടെ ലക്ഷ്യം കേവലം ധർമ്മവും മോക്ഷവും ആകുന്നു.

ശുഭം.

ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

ഈശ്വരസേവാപരിപാടി	5_00
കേരളപരിപാടി	15_00
കാർഷികപരിപാടി	30_00
പ്രശ്നപരിപാടി	25_00
മുഖ്യകേരളപരിപാടി	20_00
മാധ്യമകേരളപരിപാടി	35_00
തെരഞ്ഞെടുത്തപരിപാടി	30_00
ഭഗവദ്ഗീത	5_00
തത്വബോധം	3_00
ഞാനാരു?	5_00
വിശ്വാസാധാര	10_00
ശ്യാമളാഭരണം	6_00
പ്രസന്നഭാവം	2_00
അപ്പോസ്തലഗീത	6_00
ദത്താത്രേയവധൂതഗീത	4_00
ഗൃഹസ്ഥാശ്രമ ധർമ്മം	5_00
ശിവസഹസ്രനാമം	5_00
How To be Happy (?)	2_00
അദ്ധ്യാത്മ രാമായണം	35_00
ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത		
(ശാങ്കരഭാഷ്യസഹിതം)	140_00
ദേവീസ്തോത്രമന്ത്രയം	15_00
വിഷ്ണുസഹസ്രനാമം	8_00
നിത്യകർമ്മചന്ദ്രിക	10_00
ശ്രീഹരിഹരപത്മ സഹസ്രനാമസ്തോത്രം (അച്ചടിയിൽ)		

സഭാനന്ദ പ്രസ്സ് (Regd)